

Retfærdighed for LaRouche

Den 12. februar 2023 (EIRNS) – På denne 12. februar, fire-årsdagen for Lyndon LaRouches død, viede LaRouche-Organisationen og Schiller Instituttet deres websteder til at levere et “maraton” af hans videoer for at hjælpe seerne med at uddanne såvel deres sind som deres følelser til de alvorlige udfordringer, der ligger forude. (<https://laroucheorganization.com/article/2023/02/12/lyndon-la-rouche-true-principle-power-video-marathon>)

Blot to uger forud for LaRouches død, den 28. januar 2019, havde den internationale LaRouche-bevægelse udsendt en fornyet opfordring til at rense LaRouches navn, og hans ideer. Denne opfordring mindede læserne om:

“Med LaRouches fængsling blev Amerika og verden berøvet deres mest fremragende statsmand og økonom.

“Fordi LaRouches politik til erstatning af Wall Streets og City of Londons dødbringende plyndringer med en retfærdig ny økonomisk verdensorden med universel, højteknologisk udvikling ikke blev gennemført, forblev hundredvis af millioner af mennesker rundt om i verden i fattigdom, og tocifrede millioner af mennesker omkom uden grund. Det er først med Kinas nylige vedtagelse af politikker, der minder meget om dem som LaRouche foreslog for op til 50 år siden, at folkemordet er bragt til ophør i det mindste på store dele af planeten.

“Fordi LaRouches SDI-politik, som blev vedtaget og foreslået af præsident Ronald Reagan i 1983, blev saboteret og ikke gennemført, balancerer verden i dag på kanten af en atomar konfrontation....

“Fordi LaRouches forslag om samarbejde mellem Øst og Vest efter Berlinmurens fald og Tysklands genforening – som LaRouche på berømt vis forudsagde i oktober 1988 – blev afvist, og LaRouche blev tvunget i fængsel knap tre måneder

senere, blev Rusland hærgt og Vesten plyndret under Thatcher, Bush og Mitterrand. Og der blev indledt en bølge af permanente krige, som vi stadig oplever i dag.

“Fordi LaRouches foreslåede krig mod narkotika overfor Londons A/S Narkotika, bank-apparatet Dope, Inc., aldrig blev gennemført, forgifter en narkotikaepidemi i dag vores nation og verden.

“Og fordi LaRouches politik til at skabe en ny renaissance for klassisk kultur og videnskab blev fejet til side, stirrer vi nu ind i helvedes afgrund af en ny mørk tidsalder hvor især vores ungdom er ved at blive opslugt...

“Faktisk omhandler LaRouches samlede livsværk og hans omfattende videnskabelige skrifter netop dette centrale spørgsmål: den rolle, som menneskets unikke kreativitet spiller i udformningen af dets egen historie og det fysiske univers omkring det. Læs og studer LaRouche, hvis du ønsker at forstå, hvorfor det Britiske Imperium frygter netop ham...

“Hvilken bedre måde at forsvare USA og hele menneskeheden på end at rense LaRouches navn, sikre at hans politik endelig bliver vedtaget, og anerkende hans ideer for det de er, nemlig gerningerne fra et af historiens største genier, og give ham den plads i historien han fortjener?”

Helga Zepp-LaRouche fremsatte i en kort skriftlig indledning til denne opfordring til at få sin mands navn renset, den centrale pointe som vi mindes om i dag, på denne fjerde årsdag for hans død:

“Der er ingen større kontrast, end den vi ser mellem statsmanden, økonomen, videnskabsmanden og mennesket Lyndon LaRouche og det billede, som det Britiske Imperiums ondsindede håndlangere maler og spreder om ham. ... Om dette omdømme vil blive rettet op, om denne hidtil usete krænkelse af menneskerettighederne og friheden vil blive straffet, og om borgerne i USA og resten af verden vil få uvildig adgang til

Lyndon LaRouches idéer: Det er efter min dybe overbevisning det der vil afgøre, om freden i det 21. århundrede kan sikres og opretholdes, og om USA atter kan blive et håbets fyrtårn for hele verden.”

Kampvogne, kampfly, langtrækkende missiler til Ukraine; bliver atomvåben det næste?

Den 9. februar 2023 (EIRNS) – Efter at have optrådt i London, tog Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj i går sit gadecircus til Paris og derefter Bruxelles til topmøder med EU, hvor han krævede, at disse nationer forsyner Kiev med “artillerikanoner, ammunition, moderne kampvogne, langdistancemissiler og moderne kampfly”. Det er sandsynligt, at EU-landene straks kommer til at følge London i takt, og levere alt det som Zelenskyj kræver – og mere til.

Snart vil disse våben blive brugt til at iværksætte angreb dybt ind på russisk territorium, herunder Krim – hvis Londons manuskript fortsat følges. Inden længe vil der blive iværksat Global NATO-aktioner mod Kina, hvilket vil åbne en anden front i deres krig, som NATO’s generalsekretær Jens Stoltenberg gjorde det klart under sit besøg i USA, da han udtalte: “Sikkerhed er global. Det der sker i Asien har betydning for Europa, og det der sker i Europa har betydning for Asien og naturligvis også for Nordamerika.”

Der går ikke en dag, hvor Rusland undlader at advare om konsekvenserne af disse uforsvarlige handlinger og ofte

indleder dem med et råd: " Fortæl ikke, at vi ikke har advaret jer". I dag var det den russiske ambassade i London, der advarede om "den blodige høst", som den kommende fase af optrapning vil medføre, samt de militære politiske konsekvenser, der følger heraf for det europæiske kontinent og hele verden". I dag udsendte det russiske udenrigsministerium også en erklæring, hvori det understreges, at USA i praksis har indledt en total, hybridkrig mod Rusland, "som udgør en reel fare for et direkte militært sammenstød mellem to atommagter".

Snart vil vi ønske, at vi havde reageret tidligere for at stoppe denne vanvittige spiral ind i en atomkrig; at vi havde taget imod pavens opfordring til en forhandlingsløsning; at vi havde støttet den brasilianske præsident Lulas tilbud om at danne en "fredsklub"; – og frem for alt, at vi havde lyttet til Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches advarsler, løsninger og forstandige ord.

De ord, som Lyndon LaRouche nedfældede for næsten 46 år siden i en artikel, der blev offentliggjort den 1. august 1977 i Campaigner Magazine under titlen: "Jürgen Ponto Victim of Carter Assassination", giver os i dag et klokkeklart signal. Vi er i stand til at formidle dem til jer igen i dag takket være LaRouche Legacy Foundation's bestræbelser på at opspore, arkivere og gøre hele LaRouches værk tilgængeligt for offentligheden verden over. LaRouche skrev fra Wiesbaden i Tyskland dagen efter, at Dresdner Banks Jürgen Ponto var blevet myrdet af den såkaldte "Baader-Meinhof"-bande, og forklarede forbindelsen mellem dette mord og faren for atomkrig og afsluttede sin hasterapport fra 1977 med et afsnit med overskriften "Kæmp for fred":

" Hav ingen illusioner. Når mennesker vælger krig, enten ved at vælge eller ved at undlade at handle for at forhindre den, kan de ikke bestemme, hvilken vej krigen vil udvikle sig. Hvis krigen bryder ud, vil den blive udkæmpet for at vinde for enhver pris. I krig er den grundlæggende fare den, at man

taber krigen. Der vil ikke blive nogen konventionel krig i Europa, ingen taktisk-atomar forstærket form for konventionel krigsførelse, indtil USA er blevet tilintetgjort som nation, og slagmarkerne i Centraleuropa først er blevet forberedt til angreb ved at klargøre disse områder med maksimal mætning med atomare, bakteriologiske og kemiske krigsførende "artilleri"-kapaciteter. Den, der ikke vil føre krig på denne måde og på disse betingelser fra begyndelsen, er derfor sikker på at tabe krigen. Det er følgelig, hvad krig ville være, og intet andet.

"For at kæmpe for fred, for at undgå krig, må de politiske og militære ledere først kigge ind i Helvedes radioaktive indre. Når de først har set krigens helvede, som den nødvendigvis vil blive ført, skal de forestille sig selv midt i denne krig og tænke tilbage på dengang, hvor de kunne have forhindret den. Lad dem fokusere denne forudseende lidenskab af bitter beklagelse på det nuværende øjeblik, og lad dem handle for at forhindre krig med den samme skånselsløse, grumme beslutsomhed, hvormed krigen skulle udkæmpes ...

" Indfang Jürgen Pontos zombie-mordere med alle midler. Men at pågribe disse stakkels, fornedrede stakler løser ikke rigtig problemet. Vil man tillade, at nationernes ledere bliver nedskudt, og blot arrestere de ynkelige redskaber, som de egentlige mordere udnytter? En nation, der tillader en sådan skueproces, har mistet sin sjæl, sine kvalifikationer til at overleve. Se derefter på almindelige arbejdende menneskers og andre europæeres ansigter, som jeg iagttager disse ansigter. Betragt ansigterne på mine amerikanske medborgere, som jeg ser dem foran mig nu. Se disse ansigter, disse tillidsfulde ansigter, der er blevet udslettet af det radioaktive helvede. De af os, der i en eller anden egenskab er ledere af OECD-landene, har først og fremmest et moralsk ansvar for at imødekomme den tillid, som de almindelige europæere og amerikanere har vist os. Vi bærer som vores moralske ansvar det håb, som alle generationer før os har haft, nutidens bekymring og fremtidens muligheder. Hvis vi ikke kan agere

rettidigt over for Jürgen Pontos virkelige mordere under disse omstændigheder, er vores kultur ikke egnet til at overleve – og den vil ikke overleve!”

Foto: Ave Calvar Martinez, Pexels, CC0

Zelinskyj besøger London; Risikoen for atomkrig stiger; Zepp-LaRouche kræver svar på Nord Stream-sabotagen

Den 8. februar 2023 (EIRNS) – Når der er fare for, at freden kan opstå, kan man regne med, at briterne vil blande sig i begivenhederne for at forhindre at det sker, uanset omkostningerne.

Det er, hvad der skete i dag med det fuldt koreograferede “overraskelsesbesøg” i London af den britiske marionet Volodymyr Zelenskyj, Ukraines præsident, for at mødes med kongen, premierministeren og parlamentet for at sikre en drastisk optrapning af Ukraine-konflikten i retning af atomkrig ved at levere avancerede britiske jagerfly til Kiev-regimet.

Denne koreografi blev forpurret samme dag, da den amerikanske veteran og undersøgende journalist Seymour Hersh offentliggjorde en sprængfarlig artikel, der udførligt dokumenterede, at den amerikanske regering bevidst havde sprængt de tysk-russiske Nord Stream-rørledninger i luften i september sidste år.

Schiller Instituttets stifter og formand for det tyske parti Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), Helga Zepp-LaRouche, udsendte straks en offentlig erklæring, hvori hun krævede: "I lyset af denne ugerning må Tyskland straks handle! Jeg kræver, at der foretages en tilbundsgående undersøgelse af Seymour Hershs afsløringer i Forbundsdagen! Samtidig opfordrer jeg den tyske regering til at kræve, at den amerikanske regering skal stå til ansvar."

Nord Stream-sabotagen var en integreret del af den globale NATO-krigskampagne mod Rusland, en kampagne, der nu hastigt optrappes i retning af en atomar konfrontation mod dette land. Hershs eksplosive afsløringer vil helt sikkert styrke kræfterne i Tyskland og andre steder til at modstå Global NATO's katastrofale krigs- og sanktionspolitik mod Rusland og kan være med til at forpurre denne politik helt og holdent.

Denne politik fremstod på skummel vis under hele Zelenskyjs tur til London. De kampfly, som Kiev snart vil modtage fra Storbritannien (og lignende fly, som nu vil blive krævet af USA og andre lande), kombineret med de Abrams- og Leopard-kampvogne, der for nylig er blevet lovet, samt langtrækkende præcisionsmissiler, er designet til at udstyre Kiev med det militære udstyr, der er nødvendigt, ikke for at besejre Rusland på slagmarken i Ukraine, som det ofte hævdes, men for at iværksætte offensive angreb dybt ind på russisk territorium – herunder især Krim, som Rusland ofte har advaret om, er den røde af de røde linjer.

Den britiske politik, der er retningsgivende for Global NATO's optrapning imod Rusland, blev udtrykkeligt beskrevet af Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI), Storbritanniens ældste og mest anerkendte tænketank, i en kommentar den 20. maj 2022, hvori han åbent opfordrede til at fabrikere en "Krim-missilkrise" – en vanvittig strategi, der går ud på at anvende en direkte atomar konfrontation mod Rusland i et forsøg på at tvinge Rusland til at trække sig tilbage og omsider underkaste sig

Londons unipolære verden.

Det britiske atomkrigsudspil er drevet af desperation såvel som imperial arrogance og stupiditet.

Ud over det faktum, at hele deres finansielle system er håbløst bankerot, har der i de seneste uger været et voksende antal internationale røster, der kræver en afslutning på den militære optrapning, og som i mange tilfælde støtter pavens forslag om at være vært for forhandlinger uden forhåndsbetingelser. Der har også været tegn fra visse kredse inden for det vestlige etablissement på, at de er klar over, at der er behov for en forhandlingsløsning for at stoppe en fuldstændig kuldsejling: en undersøgelse fra RAND Corporation, der advarer mod permanent krigsførelse mod Rusland; en anbefaling fra Henry Kissinger om, at det ville være kontraproduktivt at forsøge at splitte Rusland op; de eksplosive Hersh-afsløringer om Nord Stream; og en Tony Blinken-lækage til David Ignatius fra Washington Post om, at USA overvejer en aftale, der ville omfatte, at Krim forbliver en del af Rusland, at Ukraine modtager omfattende militært udstyr, og at der etableres en Korea-lignende militær grænsezone mellem Rusland og Ukraine.

Der er naturligvis intet, der tyder på, at Rusland er villig til at acceptere nogen af disse mulige, såkaldte "tilbud". Men de afspejler det faktum, at der er voksende nervøsitet blandt forholdsvis "realister" inden for det vestlige etablissement.

Alt dette, kombineret med det åbne oprør blandt nationer i det Globale Syd og de første optræk til en massefredsbevægelse i USA og Europa, har været mere end nok til at tilskynde briterne til at skride til handling – endnu en gang.

Som Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche fastslog, da hun opsummerede sin medvirken i en konference den 8. februar i Paris om "Asiens opkomst":

"Vi befinder os i en skelsættende overgang, hvor afslutningen

på den koloniale undertrykkelse er åbenlys, og hvor landene i det Globale Syd kræver deres medfødte ret til økonomisk udvikling. På den anden side er der et forsøg på at etablere et Globalt NATO med EU-NATO-aftalen, AUKUS og den britisk-japanske RAA [Reciprocal Access Agreement], som bærer præg af forberedelse på et opgør med Rusland og Kina.

“Under disse omstændigheder må landene i traditionen fra Den alliancefri Bevægelse spille en særlig rolle i overvindelsen af geopolitikken og i etableringen af et nyt paradigme i de internationale relationer. Vi har behov for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til de enkelte landes interesser på planeten.... Den store udfordring bliver at undgå en global konfrontation, når denne overgang til en ny æra sker.”

Foto: Paul Voie, Pexels CC0

Stop kampagnen for global krig på to fronter!

Den 7. februar 2023 (EIRNS) – Den nationale demonstration mod “krigsmaskinen”, der er planlagt til den 19. februar foran Lincoln Memorial i Washington, D.C., sker ikke for tidligt.

Krig mod én atommagt er ikke nok. Udenrigsministeriet meddelte i denne uge, at de har travlt med at organisere en “koalition af ligesindede lande”, der skal arbejde i “takt med hinanden” for at konfrontere Kina, og de nævner eksemplet med den “koalition af ligesindede lande”, som pressetalsmand Ned Price endnu en gang pralede med, at Biden-administrationen organiserede mod Rusland – som allerede har bragt os på randen af atomkrig.

Og nu skal vi forberede os på at konfrontere en anden atommagt omkring højtflyvende luftballoner, som den amerikanske regering bindegalt hævder, svæver "over fem kontinenter"?

Betragt et øjeblik, hvordan situationen ser ud fra Kinas synsvinkel. Rusland og Kina behandles i USA's strategipolitiske dokumenter som modstandere, der skal holdes i skak eller afspores. Kineserne hører amerikanske militære og civile embedsmænd gentage, at målet med krigen i Ukraine er Ruslands "strategiske nederlag". Antallet af amerikanske flådeoperationer i nærheden af Kina øges. Nabolandet Japan bliver budt velkommen som partner i NATO, og japanske medier rapporterer nu, at USA drøfter en aftale om at installere langtrækkende, endog hypersoniske missiler på japansk territorium. Højtstående embedsmænd i Pentagon meddeler offentligt, at de forbereder sig på krig mod Kina, og en general i luftvåbnet sender et memo til sine tropper, hvori han råder dem til at få styr på deres familiære og juridiske forhold, fordi de sandsynligvis vil skulle kæmpe mod Kina i 2025 – og han er ikke blevet afskediget i unåde. Kina betragter sådanne amerikanske diplomater som Victoria "Maidan-coup" Nulands udsendinge, den ene efter den anden med det formål at organisere provokationer og modstand imod Kina fra landene langs Kinas grænse til Himalaya.

Der var et forsigtigt håb i Kina om, at aftalen fra november 2022 mellem præsident Biden og Xi Jinping der gik ud på, at uoverensstemmelser mellem USA og Kina bør håndteres forsigtigt gennem hårdt diplomatisk arbejde for at undgå konflikter, udgjorde en modsætning til "krigsmaskinen". Nu er denne aftale "sat på standby", imens en international anti-Kina-koalition hidses op omkring en kinesisk højtflyvende luftballon, som general Glenn VanHerck, leder af NORAD, North American Aerospace Defense Command, indrømmer, at Pentagon var bekendt med dage forud for, at skræmmekampagnen indledtes, og at det var hans vurdering, "at denne ballon ikke udgjorde en fysisk militær trussel mod Nordamerika".

Dette er en politik på udkig efter en anledning – og denne politik satser på at fremprovokere og vinde opgør med to atommagter.

Dette vanvid kommer samtidig med, at ødelæggelserne i Tyrkiet og Syrien efter to jordskælv i træk kalder på, at menneskeheden må stå sammen og samarbejde om at redde liv! Og hvad foretager den amerikanske regering sig? Præsident Biden og udenrigsministeriet nægter at ophæve de brutale sanktioner, som USA i årevis har pålagt Syrien – og enhver nation, der ønsker at hjælpe eller handle med denne nation – med det formål at “beskytte” det syriske folk.

Disse forbrydelser mod menneskeheden går for vidt. Schiller Instituttet har udsendt en opfordring og kræver, at sanktionerne ophæves. Mellemostens Kirkeråd (MECC), der repræsenterer alle de forskellige kristne trosretninger i området, opfordrer indtrængende til, at sanktionerne ophæves. Fra USA's side har den tidligere senator, oberst Richard Black (pensioneret), i dag udsendt et skarpt indlæg mod denne kriminelle politik.

Andre amerikanere må følge efter og kræve, at denne politik bringes til ophør. Folk fra omkring 50 lande, der deltog i Schiller Instituttets konference den 4. februar, “The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?”, udviste den kampgejst, der også er begyndt at bryde frem i USA for at omstøde denne folkemorderiske politik for uendelig krig, der fører til atomkrig. Slut dig til os og vær med til at organisere den kommende demonstration den 19. februar ved Lincoln Memorial i Washington og lignende demonstrationer i adskillige byer i USA, Europa og Latinamerika.

Foto: Pexels CCO

Går du glip af den revolution, som er i gang i verden?

Den 2. februar 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttet afholder en international konference på lørdag, som du er inviteret til. Emnerne for de to paneler angiver, hvor omfattende drøftelserne vil være: “Hvordan man kan undgå en tredje verdenskrig med atomvåben”, og “Fredens navn: En ny arkitektur for sikkerhed og økonomisk udvikling”.

Det er din mulighed for at være sammen med andre reflekterende mennesker fra hele verden for at drøfte, i tide, hvordan menneskeheden kan erstatte denne forhadte gamle orden, som har ført verden til randen af atomkrig. Du vil finde ud af, at du ikke er alene om at erkende, at denne kollapsende gamle orden, som beskytter milliardernes rettigheder, men negligerer de milliarder af mennesker, der lider under knaphed, må erstattes. Du vil opleve den særlige lykke og optimisme, der følger af at deltage i en seriøs diskussion med mennesker fra andre lande og kulturer om, hvordan vores natur som kreative mennesker giver os mulighed for at ændre historiens gang, når det er tiltrængt.

De fleste mennesker vil så konstatere, at de ikke rigtig har kendskab til, hvad der foregår “derude”, hvilket du er nødt til at vide for at kunne hjælpe med at skabe de ændringer, vi har brug for. Tag følgende eksempler:

Vidste du eller din nabo, at mens medierne fortæller dig, at du ikke skal bekymre dig om atomkrig, fordi Rusland og dets militær er ved at bryde sammen, fejrede præsident Putin og det russiske folk i dag 80-årsdagen for deres sejr over de nazistiske invasionsstyrker ved Stalingrad som “det evige symbol på folkets uovervindelige styrke”?

Og at den russiske præsident ved den højtidelige fejring af denne sejr udstedte en påmindelse: "De, der forsøger at besejre Rusland på slagmarken, er tilsyneladende ikke klar over, at en moderne krig mod Rusland ville forløbe helt anderledes for dem. Vi sender ikke vores kampvogne til deres grænser. Alligevel har vi noget at svare med, og det ville ikke være begrænset til udelukkende at anvende kampvogne, det må alle indse."

Det ville faktisk være yderst tilrådeligt, at du er bekendt med, at den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov og den russiske ambassadør i USA, Anatolij Antonov, i denne uge udsendte meget enslydende advarsler om, at russerne erkender, at det strategiske mål med USA's og NATO's krig i Ukraine, er Ruslands "strategiske nederlag", "at fjerne Ruslands navn fra det politiske verdenskort", og på det grundlag er der intet, som kan diskuteres. Men de samme højtstående embedsmænd gentog over for USA: Hvis I opgiver jeres "ambitioner om at besejre eller tildele Den Russiske Føderation et strategisk nederlag ... så vil vi være indstillet på at se konstruktivt på USA's forslag".

Hvad med det faktum, at Pentagon forbereder planer om at føre krig mod Kina, en nation med 1,4 milliarder indbyggere, som er den hurtigst voksende teknologiske magt i verden, samtidig med at man fører krig mod atommagten Rusland? Er det mon ikke noget man snarest burde undersøge? Kinas Folkebefrielseshær offentliggjorde i denne uge en artikel på sin hjemmeside med det budskab, at Kina ikke ønsker krig med USA! Men skulle USA i øvrigt fremprovokere en sådan kamp, oplyste PLA andetsteds, har Kina et nyt hypersonisk antiskibs-missil, som kan nå en hastighed på Mach 10, når det rammer sit angrebsmål.

Der er imidlertid allerede kræfter i bevægelse over hele verden for at stoppe dette vanvid. Vidste du eller din nabo, at næsten tre millioner mænd og kvinder gik på gaden i ca. 250 byer i Frankrig i tirsdags i protest mod regeringens politik, som skærer ned på deres levestandard for at redde

spekulanterne og give næring til en krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig? At den næste dag fandt den største strejke i et årti sted i Storbritannien af stort set de samme grunde?

Hvad med det faktum, at 16 nationer i det sydlige Afrika, selv om de fleste af dem er fattige og har det svært, havde modet til at udstede en erklæring til den amerikanske regering om, at de ikke støtter og ikke vil støtte NATO's krig mod Rusland, på trods af alle NATO's trusler?

Er der nogen af dine naboer, der diskuterer den kendsgerning, at Brasiliens præsident, Lula da Silva, i mandags foreslog, at Brasilien, Kina, Indien og Indonesien går sammen for at hjælpe med at forhandle en fredelig afslutning på konflikten mellem Ukraine og Rusland, i stedet for at give konflikten næring ved at sende flere og flere våben ind? Lulas initiativ er ikke en gestus, som han har taget ud af den blå luft. Det understøtter pave Frans' tilbud om Vatikanet som et sted for fredsforhandlinger vedrørende konflikten. Begge initiativer øger presset for at opgive bestræbelserne på at knuse Rusland og Kina.

Vær med til at "konspirere" i denne weekend om, hvordan vi kan omdanne dette potentiale til en kraft, der er stærk nok til at vælte dette rådne system og skabe fred gennem udvikling!

Foto: Pexels CCO

Mange advarer nu om atomkrig, men kun få tilbyder en løsning

Den 1. februar 2023 (EIRNS) – Det, der anses for at være strategisk tænkning i det transatlantiske politiske etablissement, rummer omtrent lige så meget værdi og moral som den narkotikapolitik, der netop er vedtaget af Hans Majestæt Kong Charles' regering i British Columbia, Canada: simpelthen legalisere "personlige doser" af alle stoffer – heroin, fentanyl, kokain, hvad som helst – og så er det overstået. Carolyn Bennett, Canadas føderale minister for mental sundhed og misbrug, roste tiltaget som "et monumentalt skift i narkotikapolitikken, der favoriserer fremme af tillidsfulde og støttende relationer i sundheds- og socialvæsenet, frem for yderligere kriminalisering".

Dette kommer til at betyde, at i stedet for at 1 ud af 100 personer dør af overdoser af ulovlige stoffer, vil det være 10 ud af 100 personer, der dør af overdoser forårsaget af lovlige stoffer. Et fremskridt – for så vidt angår de britiske malthusianere.

Lad os nu anskue det større strategiske billede. Det vi hører fra den britiske regering og talrige i Washington om, hvordan vi skal håndtere Rusland og den truende fare for atomkrig, er en variant af den gamle fortælling om, hvordan man koger en frø: Hvis man forsøger at putte den i kogende vand, springer den ud. Læg den i koldt vand og øg derefter gradvist temperaturen, indtil vandet koger, og frøen vil tøve, indtil den er kogt. Så replikken fra London lyder sådan her: "Rusland hævder altid, at Vesten overskrider deres røde linjer, men de handler aldrig på det – det er alt sammen bluff. Vi sendte Abrams og Leopard-kampvogne, og de undlod at reagere. Næste gang sender vi F-16 jagerfly, og de vil ikke reagere. Så vil

vi opfordre Ukraine til at angribe Krim, og man vil opleve, at de stadig undlader at reagere. Der er ingen reel risiko for en atomkrig.”

Og så har vi den tidligere britiske premierminister Boris Johnson, der i dag fortalte et publikum fra Atlantic Council: “Vi bør levere de våben, som de (Ukraine) har brug for, herunder kampfly, missiler osv. ... Der er ingen overbevisende grunde til at forsinke det.” Chefen for den ukrainske militære efterretningstjeneste, generalmajor Kyrylo Budanov, afviste tanken om, at Rusland ville anvende atomvåben, selv hvis deres territorium (Krim) bliver angrebet, og udtalte, at “det er en skræmmeekampagne... Beklager, men det kommer ikke til at ske. At gennemføre et atomangreb vil ikke blot resultere i et militært nederlag for Rusland, men i Ruslands sammenbrud.” Christoph Heusgen, den tidligere sikkerheds- og udenrigspolitiske rådgiver for den daværende tyske kansler Angela Merkel og den nuværende leder af Sikkerhedskonferencen i München, opfordrede ligeledes indtrængende til at sende kampfly til Kiev, idet han argumenterede for, at der ikke er nogen risiko, fordi Rusland aldrig vil bruge atomvåben.

Nogle i det britiske politiske etablissement er endda parat til åbent at erklære Rusland krig, i den overbevisning, at de ikke vil turde svare igen. Lederen af det britiske forsvarsudvalg i Underhuset, Tobias Ellwood, udtalte den 30. januar: “Vi er nu i krig i Europa, vi er nødt til at omstilles til et militariseret beredskab... Vi er tvunget til at forholde os direkte til Rusland i stedet for at lade Ukraine gøre alt arbejdet.”

Psykosens er måske nok udbredt i Vesten, men heldigvis er den ikke universel. Betænk de seneste betragtninger fra Pierre de Gaulle, barnebarn af Frankrigs berømte tidligere præsident, general Charles de Gaulle, som advarede om, at det at sende “stadig kraftigere våben og våben med større rækkevidde” til Ukraine har øget risikoen for tredje verdenskrig. “Dette er den afgrund, vi står på kanten af”, erklærede de Gaulle;

“tiden er moden til at slutte fred, til at tale med amerikanerne og til at opnå en stabil, fast og varig fred med Rusland ... (hvortil) det er nødvendigt at tilbyde Rusland seriøse garantier.”

Det globale lederskab udvises også fra den brasilianske præsident Lula, som har opfordret til, at en “klub” af nationer – som Kina, Indien, Indonesien og Brasilien – kan bistå med at mægle en fredsaftale i Ukraine. Dette er et forslag, understregede Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche i dag, som fuldt ud understøtter tilbuddet fra pave Frans om, at Vatikanet kan fungere som mødested for forhandlinger, uden nogen forhåndsbetingelser. “Alle de kræfter, der kæmper for en fredelig løsning”, fastslog Zepp-LaRouche i sin ugentlige webcast, “burde mødes. Der bør ikke være indbyrdes konkurrence, for mellem præsident Lulas og pavens initiativ, og tillige det som præsident Erdoğan gør fra Tyrkiet, de burde alle sammen samles i én laser-fokuseret fælles bestræbelse på at forsøge at stoppe denne krig.”

Zepp-LaRouche pegede også på betydningen af pave Frans’ aktuelle rejse til Den demokratiske republik Congo (D.R.C.) – i øjeblikket nr. 1 i verden for antallet af mennesker (24 millioner), der lider under fattigdom – hvor han fordømte “det glemte folkemord”, der har fundet sted i landet i løbet af de sidste 30 år, og “forfærdelige former for udnyttelse, der er menneskeheden uværdig”. Paven advarede derefter de moderne neokoloniale udplyndrere: “Fingrene væk fra Den demokratiske republik Congo! Fingrene væk fra Afrika! Hold op med at kvæle Afrika: Det er ikke en mine, der skal udpines, eller et område, der skal plyndres.” I stedet sagde han til befolkningen i D.R.C.: “I, alle sammen, er uendeligt meget mere værdifulde end nogen skat, der findes i denne frugtbare jord.”

Zepp-LaRouche præsenterede den vidtrækkende betydning af denne udvikling i sin ugentlige webcast: “Der er en epokegørende forandring i gang, og den består i, at landene i det Globale

Syd kæmper mod den gamle kolonialisme, og de har ikke til hensigt at deltage i de gamle spil, som de geopolitiske kræfter i Vesten foretager.” Hun tilføjede: “Hvis man ikke tager fat på det større billede, hvad der er galt med vores nuværende internationale orden, tror jeg ikke, at man kan løse det grundlæggende problem. Derfor har jeg foreslået en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur og 10 underliggende principper, som den må baseres på,” som en nødvendig løsning. Dette vil udgøre den centrale dagsorden for Schiller Instituttets internationale konference den 4. februar. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204)

Foto: Arthur Brognoli. Pexels CC0

Lyndon LaRouche, FDR og den “nye ånd fra Bandung”

Den 30. januar 2023 (EIRNS) -Vi mindes i dag, seks dage før Schiller Instituttets konference den 4. februar, “The Age of Reason, or the Annihilation of Humanity?”, præsident Franklin Delano Roosevelts, født den 30. juli 1882, mission efter Anden Verdenskrig. Selv om FDR ikke levede til krigens afslutning, blev hans vision vedtaget og videreført gennem ord og handlinger fra veteranen fra Anden Verdenskrig, Lyndon LaRouche. Hele LaRouches voksne liv, især fra 1945 til sin død den 12. februar 2019, var viet til at udrydde den britiske, belgiske, portugisiske, hollandske og franske kolonialisme.

Nu er dette neoimperiale system i sin endelige fase af sammenbrud og angriber den fremvoksende verdensalliance, der er udtrykt ved BRICS-Plus-processen og Bælte & Vej-Initiativet

(som begge var påvirket af LaRouches og hans medarbejders økonomiske politik, programmer og kampagner siden forslaget om Den Internationale Udviklingsbank (IDB) fra 1975). Dets "grønne malthusianisme" afslører et satanisk syn på menneskeheden. Det kan prale af en rovdyrisk, kannibaliserende økonomisk praksis, der matcher den. Denne imperialistiske, racistiske praksis, disse "metoder fra det 18. århundrede", som Den amerikanske Frihedskrig blev udkæmpet imod, blev mere end én gang fordømt af FDR over for en oprørt Winston Churchill. Churchills svar var: "Jeg er ikke blevet kongens premierminister for at lede afviklingen af det Britiske Imperium".

På et EIR-seminar i oktober 1997 identificerede LaRouche den bedste måde at forårsage hjerteanfald hos imperialister af Churchillansk oprindelse: befri verdens befolkninger gennem teknologiske fremskridt, der opnås gennem teknologioverførsel. Det er den proces, der nu er i fuld gang i hele verden, men især på det afrikanske kontinent, som de "teknologiske apartheid"-kræfter i "Grøn NATO", Great Reset, vender sig voldsomt og morderisk imod. LaRouche udtalte: "Denne evne til at overføre teknologi og udvikle den, afhænger af forholdet mellem antallet af personer, der er produktivt beskæftiget i en maskinværktøjssektor i forhold til det samlede antal beskæftigede i økonomien. Det vil sige: forholdet mellem det teknologiske fremskridt pr. indbygger i maskinværktøjssektoren og det forventede teknologiske fremskridt pr. indbygger i arbejdsstyrken som helhed. Dette er nøglen, den uundværlige nøgle til økonomisk fremskridt: Uden den kan man ikke få det... Og derfor er det afgørende for alle disse dele af verden, hvad enten det er Afrika, Sydasien eller Østasien, at sikre verdens sektorer retten til udvikling. Retten til udvikling omfatter uddannelse, udvikling af infrastruktur og frem for alt evnen til fremstilling af værktøjsmaskiner, uden hvilken man ikke kan få en kontinuerlig og bæredygtig udvikling." (https://larouchepub.com/eiw/public/1997/eirv24n44-19971031/eirv24n44-19971031_052-the_usa_china_strategic_partners-lar.pdf)

FDR's synspunkt, ikke blot som reaktion på Churchill, men som reaktion på den imperialistiske menneskeopfattelse, der kom til udtryk i det, han var vidne til under sine besøg i den britiske koloni Gambia i Afrika, var, at Storbritannien var ansvarlig for "et helvedeshul". Vedrørende selve ideen om imperialistisk styre, som FDR mente skabte forudsætningerne for de grusomheder, der blev kaldt 1. og 2. verdenskrig, erklærede han: "De [som] søger at etablere regeringssystemer baseret på regulering af alle mennesker foretaget af et fåtal individuelle herskere ... betegner dette som en ny orden. Det er ikke nyt, og det er ikke en orden." Vi ser og hører ekkoet af dette overalt omkring os i dag. Nationerne i den transatlantiske sektor og deres borgere vågner op og konstaterer, at de befinder sig i en krig med Rusland og Kina, som ingen ønsker, bortset fra "en håndfuld individuelle herskere", der ofte dikterer de "demokratiske valgte regeringers" handlinger, hvor borgerne overvåges og kontrolleres 24 timer i døgnet. Det kaldes "sociale medier" og er interaktivt spionsoftware, der foregår 24 timer i døgnet. Amerikanske generaler meddelte i denne uge, at USA vil være i krig med Kina i 2025. Så sent som i sidste uge blev Amerika og Europa gennem udtalelser fra den tyske udenrigsminister, NATO-marionetten Annalena Baerbock, og andre informeret om, at vi er i krig med Rusland. Krigen bliver angiveligt udkæmpet for at forsvare den "nye, regelbaserede verdensorden".

Men der findes et andet, reelt begreb for et lovligt, suverænt styre – en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, som var ønsket hos de over 100 nyoprettede nationer, der opstod efter Anden Verdenskrig, begyndende med Indien og Mahatma Gandhis vellykkede ikke-voldelige bevægelse. FDR ville have været meget positiv over for det, som Gandhis bevægelse opnåede, hvis han havde levet og bevidnet det. Gandhis åndelige efterkommere, herunder Indira Gandhi, Jawaharlal Nehrus datter, arbejdede sammen med LaRouche'erne for at tilføre Gandhis fredsbegreb et økonomisk indhold.

I den dialog, som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche førte med verdens ledere fra 1970'erne og fremefter, herunder José López Portillo fra Mexico, Indira Gandhi fra Indien og mange andre; og i deres arbejde med personer som Guyanas fremragende udenrigsminister Fred Wills og Ugandas tidligere præsident Godfrey Binaisa, som begge blev direkte tilknyttet Schiller Instituttet, førte det til, at mange "lyttede til Lyndon LaRouches kloge ord". I Kina og Rusland, og i disse lande på hver sin måde, var denne dialog med LaRouche særlig og yderst frugtbar. I begge tilfælde overtog intelligentsiaen fra disse nationer ikke blot elementer, men også den indstilling, i hvert fald delvist, der lå til grund for LaRouches unikke gennembrud inden for fysisk økonomi, især hans revolutionerende tilgang til begreberne arbejde, energi og teknologisk fremskridt.

Sidste år skrev den russiske økonom Sergei Glazyev, som personligt diskuterede økonomi med LaRouche for over 20 år siden, i anledning af LaRouches 100-års fødselsdag: "Hvis verdens nationers ledere havde lyttet til Lyndon LaRouches stemme, så var det måske lykkedes os at undgå de sociale omvæltninger, som vi står over for i dag som følge af sammenbruddet af verdens finansielle og økonomiske system, der er baseret på ubegrænset udstedelse af dollar og andre vestlige reservevalutaer... Lyndon LaRouche så årtier fremad. Han advarede USA og dets partnere om det uundgåelige sammenbrud af deres finansielle ekspansionspolitik, hvor spekulanternes interesser overskygger den nationale interesse og økonomiens udvikling. De globale spekulanter og verdensoligarkiet, som er parasitter på den pengemæssige udstedelse af verdensvalutaer, brød sig i høj grad ikke om LaRouche på grund af dette. Han blev forfulgt og risikerede fængselsstraf. Han stillede flere gange op til præsidentvalget i USA, og hvis Lyndon LaRouche var blevet valgt til præsident, ville verden i dag udvikle sig stabilt. Der ville ikke være det voksende kaos, der ville ikke være de verdensomspændende krige og provokationer, som det globale oligarki udøver for at

afskrive sin gæld.”
(https://larouchepub.com/pr/2022/20220916_glazyev_praises_larouche_on_centenary.html)

Glazyev er blot én af flere personer i og omkring regeringer over hele verden, som er parat til at gøre brug af Lyndon LaRouches ideer om fysisk økonomi for at udkonkurrere den økonomisk og strategisk tilbagestående neoliberale/neokonservative militærstrategi, kaldet “Global NATO”. I en kommentar om sidstnævnte under forberedelsen af lørdagens konference sagde Helga Zepp-LaRouche for nylig: “Jamen, jeg tror, at konferencens emner vil være særdeles aktuelle, og i betragtning af at man har denne optrapning, med Leopard 2- kampvogne, man har bestræbelserne på at øge det Globale NATO, EU-NATO-aftalen, den japansk-britiske aftale, den såkaldte gensidige samarbejdsaftale; AUKUS mellem Australien, USA, og Storbritannien – så der er et helt klart tegn på, at det Globale NATO forbereder sig på et opgør med Rusland og Kina, og flere og flere mennesker, især i det Globale Syd, er ved at blive opmærksomme på dette...”

Så selv om det kan forekomme, at den nuværende fremdrift mod krig, der stammer fra “et gammelt, vanvittigt, blindt, sygt og døende” transatlantisk oligarki, er altomfattende og uafvendelig, er det ikke tilfældet. Der er en ny Bandung-ånd, der præger verden, og som er mere magtfuld end dette dødsdømte finanspolitiske systems døds kvaler, som færre og færre mennesker har tillid til. Den omfattende Fælleserklæring den 4. februar 2022, “China-Russia Joint Statement on International Relations Entering a New Era”, afspejler for dem, der kender historien om det der blev kaldt “den kinesisk-sovjetiske splittelse”, brugen af ideerne fra den Westfalske Traktat fra 1648, ikke blot for at stoppe en krig, men for at skabe en fred, der er mere dynamisk, da den er teknologisk optimistisk, end den kulturelle pessimisme i det malthusianske “kanonbådsdiplomati, der leder efter monstre at dræbe”. I mellemtiden, mens Janet Yellen fra det amerikanske

finansministerium, Jens Stoltenberg fra NATO og Tony Antony Blinken fra udenrigsministeriet trasker rundt i verden og forsøger at hverve Afrika, Asien og Sydamerika til deres krig mod civilisationen kaldet "Projekt Demokrati", er det da aldrig faldet dem ind, at de, set fra de befolknings synspunkt, som de formaner, afpresser og truer, moralsk set ikke har noget tøj på?

Hvis vi skal forhindre atomkrig under de nuværende omstændigheder i verden, kræver det, at vi fremlægger en vision og et løfte om en fremtid, som folk kan fornemme er lige uden for deres fatteevne, men som samtidig er inden for rækkevidde, hvis de udvider deres bevidsthed hinsides den snævre rækkevidde af deres falske aksiomer om menneskeheden natur. Tag fat i de ti principper for en ny international sikkerheds-og udviklingsarkitektur, og så vil initiativet for fred, der blev påbegyndt af Pave Frans og fremskyndet gennem bestræbelser som f.eks. lørdagens konference, blive en realitet.

Ikke tilfredse med at stå over for en endegyldig krig for menneskeheden, tilskynder angloamerikanske galninge til krig mod Kina. LaRouche-bevægelsen ved hvad

der skal gøres

Den 29. jan. 2023 (EIRNS) – Kravet fra general ved luftvåbenet Michael Minihan om, at hans underordnede skal indberette deres forberedelser til krig mod Kina, baseret på hans prognose om, at USA i 2025 vil være i en militær konflikt mod denne nation, var slemt nok. At formanden for Repræsentanternes Hus' udenrigsudvalg, Michael McCaul (R-TX), svarede: "Jeg håber også, at han tager fejl. Jeg tror dog han har ret, desværre", er endnu værre.

RAND Corporation, som i 2019 offentliggjorde en rapport, "Extending Russia: Competing from Advantageous Ground", der lyder som en drejebog for de provokationer og konflikter, som er fulgt efter, har udgivet en ny rapport, "Avoiding a Long War: U.S. Policy and the Trajectory of the Russia-Ukraine Conflict", der vurderer, at en forlænget konflikt i Ukraine ikke ville gavne USA: "USA's interesser ville være bedst tjent med at undgå en langvarig konflikt. Omkostningerne og risiciene ved en langvarig krig i Ukraine er betydelige og opvejer de mulige fordele af en sådan udvikling for USA."

Selvfølgelig ville en atomkrig være slemt, men forestil dig, hvad der kan ske, hvis vi ikke er i stand til at angribe Kina! "Ud over de potentielle russiske gevinster og de økonomiske konsekvenser for Ukraine, Europa og verden, vil en langvarig krig også have konsekvenser for USA's udenrigspolitik", står der i RAND-rapporten. "USA's evne til at fokusere på sine andre globale prioriteter – især konkurrencen med Kina – vil forblive begrænset, så længe krigen optager højtstående politikeres tid og amerikanske militære ressourcer."

"En længere krig, der medfører en øget afhængighed for Rusland, kunne give Kina fordele i konkurrencen med USA," frygter de.

Når Rusland i det væsentlige dristes til at reagere

kraftfuldt, opfordres der fortsat til at sende stadig flere våben til Ukraine: ATACMS-missiler med en rækkevidde på 300 km, F-16 jetfly og meget andet. Eftersom Rusland ikke har brugt et atomvåben endnu, vil de sandsynligvis aldrig gøre det, "ræsonnerer" fortalerne for en krig, der kan afslutte civilisationen.

Japan, som har opgivet sin potentielle historiske rolle som bro mellem Øst og Vest til fordel for at slutte sig til pro-krigsfraktionen, efter at have fået besked fra Rusland på at glemme alt om at fremme forhandlingerne med henblik på en formel afslutning af Anden Verdenskrig, har nu modtaget den besked, at Rusland ikke agter at koordinere om at tillade japansk fiskeri i nærheden af de omstridte Kuriløer.

I Tyskland er en mand blevet dømt for at have ytret sine synspunkter om konflikten. I USA har Matt Taibbi afsløret, hvordan "Hamilton 68 dashboard", med den tidligere FBI-agent Clint Watts som hovedperson, simpelthen løj om russiske forbindelser som et middel til at få Twitter til at degradere eller bandlyse konti. Twitter-ansatte selv betragtede listerne over formodede russiske agenter som "bullshit", men næsten alle etablerede nyhedsbureauer betragtede "Hamilton 68" som en værdifuld kilde til oplysninger om desinformation. De var naturligvis i virkeligheden selv en kilde til desinformation, der blev brugt til at lukke diskussionen ned ved at stemple intellektuelle modstandere som agenter for en ondsindet magt.

Der er modstand mod dette vanvid. Brasilien har fastholdt sin neutralitet og har afvist at sende ammunition til Ukraine eller til Tyskland af frygt for, at den ville havne i Ukraine. Ungarns premierminister og Kroatiens og Schweiz' præsidenter har hver især klart afvist den våben- og sanktionspolitik, der udgår fra NATO. Den 19. februar vil en vigtig begivenhed i Washington D.C. samle ledere med forskellige baggrunde for at sende et budskab mod krigen.

Det er nyttigt, at den tidligere præsident Trump offentligt

har vurderet, med rette, at “vi er på randen af 3. verdenskrig”, men han har ikke haft held til at identificere, og bestemt ikke haft held til at formulere hvorfor.

Det har LaRouche-bevægelsen!

“Vi er helt klart nået til en skillevej i menneskehedens historie, hvor vi enten tilintetgør os selv i en global atomkrig, eller også indser vi vores potentiale som den eneste kendte kreative art i universet, indtil videre, og derfor finder en løsning, der overvinder de nuværende konflikter ved at etablere et højere niveau af fornuft”, fremgår det af Schiller Instituttets invitation til konferencen den 4. februar. “Derfor bør man støtte pave Frans’ tilbud om at stille Vatikanet til rådighed som mødested for øjeblikkelige, ubetingede fredsforhandlinger mellem Rusland og Ukraine.

“Det er på høje tid, at vi bringer den politiske, økonomiske og sociale orden på Jorden i samhørighed med universets faktiske fysiske love, hvilket også vil afføde en grænseløs optimisme omkring den kreative lovmæssighed, der ligger til grund for skabelsen.”

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204)

Foto: Pixabay CC0

Imødegå en ond opmarch mod den tredje verdenskrig med

utrættelig optimisme

Den 26. januar 2023 (EIRNS) – Gårsdagens “Tanks to Ukraine”-parade, et fjollet og farligt teaterstykke, der primært havde til hensigt at tvinge Europa ind i en evig konflikttilstand, ansporede i dag ikke så få kræfter rundt om i verden til at fordybe sig grundigere i deres egne principper. I Gottfried Leibniz’ “den bedste af alle mulige verdener” er ondskab bestemt mulig, men den bedre engel i menneskehedens natur har altid evnen til at tage kampen op og skabe et større gode, end det ellers ville have været muligt. I dag har vi haft adskillige eksempler herpå.

Schweiz’ præsident, Alain Berset, udelukkede ikke blot enhver medvirken til at sende våben til Ukraine, men forklarede på tv, at Schweiz besidder en unik kvalifikation ved at være “neutralt”. Deres rolle, som den afspejles i Genève-konventionerne, er så meget vigtigere end at deltage i en samling af våbenleverandører. “I dag er ikke det rette tidspunkt at ændre reglerne” mod eksport af våben. “Det er heller ikke tid til at ændre reglerne for neutralitet. Tværtimod er det tid til at minde om vores grundlæggende principper, til at forblive forpligtet til dem og finde den rette vej for landet i denne situation.” Schweiz spiller “en anderledes rolle end andre stater”.

Det var deres pligt at opretholde en anstændig del af den vestlige civilisation. På et tidspunkt, hvor Japan er ved at blive omringet af offensive former for krigsførende kapaciteter, og Tyskland har tilsidesat sin “aldrig mere”-forpligtelse om aldrig at sende våben ind i et åbent fjendtligt område – hvor årtiers lange højtidelige forpligtelser, der er født ud af et brændende ønske om ikke at gentage fortidens tragedier, bør Schweiz’ genbekræftelse af et konkret princip ikke gå ubemærket hen.

I den tyske Forbundsday blev kansler Olaf Scholz åbent

konfronteret af AfD-parlamentarikeren Petr Bystron for at have svigtet Tysklands "aldrig mere"-princip, idet han erklærede, at Scholz stod i skarp kontrast til arven fra SPD-forgængerne Willy Brandt og Helmut Schmidt, der havde "udrettet et stort stykke arbejde for fred og forsoning". (Scholz indrømmede, at han havde forladt disse SPD-principper, men Rusland var årsag til, at han gjorde det). En anden parlamentariker, Sevim Dagdelen fra Linke-partiet, gav USA, men endnu vigtigere Tysklands "neo-konservative", De Grønne og De Liberale, ansvaret for at tvinge Tyskland ud på denne ildevarslenende vej. Han mindede derefter behændigt om "Brzezinskis bøger ... om mange tænketanke i USA", hvor "det altid har været et mål" for sådanne "eliter at ødelægge forholdet mellem Tyskland og Rusland", hvilket blot tjener til at anskueliggøre den aktuelle udvikling i lyset af 1930'ernes geopolitik. Tyskland burde kunne drage fordel af flere overvejelser af denne art.

Et kor af stemmer sang i Rusland, der indskærpede en fuldstændig overset reaktion, som venter Vesten, når billedet af tyske kampvogne, der ruller gennem Ukraine, genudsendes. Ruslands indenrigsminister oplyste, at det vækkede den "historiske erindring" blandt russerne til live "om de forbrydelser, som Hitlers styrker og deres håndlangere – Banderitterne – begik i Ukraine". Nikolaj Mezhevich fra det Russiske Videnskabsakademis Institut for Europa foreslog: "Vores modstandere forstår ikke rigtig, at fremkomsten af tyske kampvogne i det post-sovjetiske område vil betyde et vendepunkt i den russiske offentligheds bevidsthed. Tyskerne vil blive tvunget til at mærke konsekvenserne af deres beslutning." Andrej Kortunov, generaldirektør for Russian International Affairs Council, forklarede, at det også får konsekvenser for tyskerne, da Vesten "ikke lader tyskerne høre deres indre stemme". Der er "en tung byrde af politisk symbolik for det tyske folk, som atter vil se tyske kampvogne i Donbass ... det vækker også forskellige ubehagelige associationer for tyskerne."

I en kommentar i USA, "Bidens uforsvarlige beslutning om at optrappe krigen og sende kampvogne til Ukraine", anrøbte kongresmedlem Paul Gosar Bidens "farlige og uforsvarlige optrapning, der matches af en historisk optrapning fra Tysklands side, som nu har overtrådt sin politik om ikke-indblanding efter Anden Verdenskrig... Denne krig må bringes til ophør, og USA bør være en fredsskaber, ikke en krigsmager." Tidligere præsident Donald Trump var kortfattet, målrettet og fri for enhver løssluppen populisme: "FIRST COME THE TANKS, THEN COME THE NUKES. Få afsluttet denne vanvittige krig nu. Det er meget let!"

CodePinks Medea Benjamins "What Can the United States Bring to the Peace Table for Ukraine?", mindede læserne om en tid, hvor selv præsident Zelenskyj holdt op med at spille tegneseriehelt, og den 27. marts 2022 talte til sit land om, at Ukraine skulle acceptere en neutralitetsstatus og indgå forlig med Rusland. Hun foreslog, at USA lige nu blot kan bringe et eller andet med til forhandlingsbordet ved at godkende "ukrainsk neutralitet" og acceptere "at indvilge i den form for sikkerhedsgarantier, som Ukraine og Rusland blev enige om i marts [2022], men som USA og Storbritannien afviste".

Endelig præsenterede "Veterans of Intelligence Professionals for Sanity" (VIPS) et "Emergency Memorandum" til præsident Biden, som klarlægger den hensynsløse inkompetence bag det, som Biden modtager som efterretninger, og som uden omsvøb fortæller ham, at han har tabt sin krig i Ukraine og i processen har drevet Rusland og Kina så tæt sammen, at USA nu står over for to sammenbragte atommagter i ethvert indbyrdes opgør. Endvidere "har Putin hørt fra den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin: 'Et af USA's mål i Ukraine er at se et svækket Rusland. ... USA er klar til at bevæge himmel og jord for at hjælpe Ukraine med at vinde krigen mod Rusland'." Putin og Rusland ser det som en eksistentiel trussel. "Kan USA nå Austins mål? Ikke uden at bruge

atomvåben.”

VIPS konkluderer: Derfor er der behov for en udvej for USA's og Ukraines vedkommende. Tag imod Putins antydning om at Moskva "måske vil gå med til at gøre holdt før indtagelsen af Odessa, til gengæld for indrømmelser fra USA/NATO/Ukraine... En slags demilitariseret zone fra Odessa nordpå omtrent langs Dnepr-floden. Dette ville give Ukraine adgang til havet... Det er meget let for dem at løse dette problem: at sende det passende signal til Kiev om, at de bør ændre deres standpunkt og søge en fredelig løsning på disse problemstillinger. Det vil være tilstrækkeligt." Deres memorandum er på:

<https://original.antiwar.com/Veteran-Intelligence-Professionals-for-Sanity2/2023/01/25/leopards-vs-the-russian-bear/>

Ingen ønsker mere ondskab i verden. Men når det forekommer, må vi tage kampen op.

Husk på, at vi den 27. januar fejrer den politiske fange Lyndon H. LaRouches løsladelse og geniet Wolfgang Amadeus Mozarts fødselsdag, begge udtryk for utrættelig optimisme.

Foto: Kostiantyn Stupak, Pexels CC0

Gå med i det internationale kor af mennesker, der siger nej til tredje verdenskrig: Forhandlinger og økonomisk

udvikling nu!

Den 25. jan. 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttets leder, Helga Zepp-LaRouche, kaldte dagens dobbelte bekendtgørelser fra Tyskland og USA angående NATO's kampvognsbataljoner, der leveres til Ukraine, for et "katastrofalt skridt", som bringer verden et gigantisk skridt nærmere risikoen for en generel atomkrig mellem NATO og verdens mest avancerede atommagt, Rusland. Folk må vågne op, slutte sig til os og kræve, at der straks indledes ubetingede fredsforhandlinger, og gøre deres medborgere opmærksomme på denne utrolige fare for deres liv, som medierne bevidst mørklægger, så folk ikke gør modstand.

Her er, hvad der skete:

Præsident Joe Biden bekendtgjorde i dag officielt, at USA vil levere M1 Abrams-kampvogne til Ukraine og vil påbegynde at uddanne ukrainske tropper til at håndtere dem hurtigst muligt. Biden hævdede skamløst, at disse amerikanske kampvogne af højeste kvalitet ikke er offensive, men defensive forsvarsmidler!

Hans meddelelse fulgte efter den tyske kansler Olaf Scholz' formelle tale til Forbundsdagen, hvor han redegjorde for, hvordan Tyskland og andre europæiske nationer omgående vil indlede arbejdet med at sammensætte en bataljon Leopard 2-kampvogne. Læg dertil Storbritanniens tidligere tilsagn om at sende 14 af sine Challenger-kampvogne, hvorefter NATO har forpligtet sig til at sende 89 af sine førsteklases kampvogne – til at begynde med.

Scholz forsikrede i dag et medlem af den tyske Forbundsdag om, at der aldrig vil blive sendt kampfly og landtropper til Ukraine – ligesom han tidligere havde forsikret tyskerne om, at der aldrig ville blive sendt offensive våben, og især ingen kampvogne. Allerede dagen før, tirsdag, fortalte en talsmand for det ukrainske luftvåben til ukrainsk nationalt tv, at NATO

faktisk havde truffet beslutninger om, hvilke typer jetfly Ukraine vil modtage, sammen med de træningspakker, der skal ledsage dem.

Londons "The Economist" var ikke bekymret over det (relativt) begrænsede antal kampvogne, der er godkendt for øjeblikket. Den fejrede, at "USA og dets allierede er overgået fra at levere våben stykkevist til at træne og udstyre hele pansrede enheder til manøvre-krigsførelse. Målet er at hjælpe Ukraine til ikke blot at afvise det næste russiske fremstød, men også til at generobre tabte områder", hævdede The Economist og fremhævede især tilbageerobringen af Krim.

Dette britiske imperialistiske magasin hånedes atter Rusland og hævdede i realiteten: "Vi gør som det passer os, for I tør ikke bruge atomvåben, vel?" For anden gang på en uge, i Daily Mail den 24. januar, tiggede den tidligere premierminister Boris Johnson praktisk talt Rusland om at smide en atombombe i Ukraine, fordi det, savlede han, ellers ville splitte det Globale Syd – Asien, Latinamerika, Afrika – fra Rusland.

Men efterhånden som faren bliver så åbenlys, begynder folk over hele verden at mobilisere sig. Over 210 VIP'er har nu underskrevet Schiller Instituttets anmodning om støtte til pave Frans' forslag om Vatikanet som et mulig neutralt mødested for fredsforhandlinger – uden nogen forhåndsbetingelser – mellem Rusland og Ukraine. I dag har over 500 borgere fra 57 nationer underskrevet brevet, fordi de også "mener, at det haster med at forene alle sådanne bestræbelser i en verdensomspændende bevægelse for at finde en løsning på denne konflikt under hensyntagen til alle parter gyldige sikkerhedsinteresser".

Fra Italien henledte den tidligere premierminister Silvio Berlusconi i dag opmærksomheden på det presserende behov for en fredelig løsning, som paven opfordrer til, ved at beklage over for Corriere della Sera, at "ingen andre end paven og Den Hellige Stol synes at have løsninger, der går i retning af en

fredelig løsning på en konflikt, som vi betaler for med et uacceptabelt [antal] liv, lidelser samt økonomisk skade for hele verden.”

Fra Tyskland i dag reagerede Sahra Wagenknecht, der betragtes som den mest populære person i oppositionen i landet, på Scholz' meddelelse med en opfordring til sammenhold: “Mod dette vanvid, som kan ende i en katastrofe, har vi behov for en stor sammenslutning af alle besindige kræfter!”

Fra Mexico i dag fordømte præsident Andrés Manuel López Obrador på sin pressekonference tidligt om morgenen den tyske beslutning om at sende yderligere oprustning til Ukraine. Han gjorde medierne ansvarlige for denne beslutning, som han erklærede blev truffet imod flertallets af det tyske folks vilje: “Mediernes magt udnyttes af oligarkiet i hele verden til at undertrykke regeringer”, som f.eks. den tyske, “der ikke ønskede at involveres væsentligt i krigen i Ukraine. Og dette gentages overalt.”

Zepp-LaRouche udsendte en opfordring til handling i sin ugentlige webcast i dag og tilskyndede alle til at engagere sig, til at underskrive Schiller Instituttets brev til støtte for paven tilbud om Vatikanet som mødested for forhandlinger, for “jo flere lande og jo flere institutioner og jo flere mennesker, der støtter paven og giver ham opbakning til denne idé om, at ... dødsfaldene må ophøre, de unødvendige lidelser skal stoppe, des bedre.”
(<https://schillerinstitute.com/blog/2023/01/05/open-letter-to-pope-francis-from-political-and-social-leaders-support-call-for-immediate-peace-negotiations/>)

Løsningen ligger i at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, insisterede hun, og at etablere en international massebevægelse for at sikre, at det bliver gjort, vil være det aktuelle emne på Schiller Instituttets internationale konference den 4. februar.
(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_202302

04) Der vil være "live aktører" til at tale på konferencen, udtalte hun. "Tidligere præsidenter, tidligere ministre, diplomater og andre mennesker, der repræsenterer det virkelige liv, f.eks. repræsentanter for gejstligheden, repræsentanter for industrien og fagforeningerne," som vil drøfte, hvad verden rent faktisk har brug for. Hun opfordrede alle til at deltage og tilskynde andre til også at deltage i opbygningen af en bevægelse af verdensborgere, der tager ansvar for menneskeheds

sag.

(<https://schillerinstitute.com/blog/2023/01/25/webcast-flight-forward-commitment-to-send-tanks-to-ukraine-must-be-counteracted-by-a-movement-of-world-citizens/>)

Foto: Michael Block, Pexels CC0

Forhandl som gjaldt det livet

Den 24. januar 2023 (EIRNS) – Under enormt pres fra USA og andre NATO-medlemmer har Tyskland truffet en beslutning, der dramatisk øger faren for en hurtig og uigenkaldelig udvidelse af den konflikt, som i øjeblikket er geografisk centreret i Ukraine. Forbundskansler Olaf Scholz meddelte, at Tyskland har givet efter for kravene og vil sende sine Leopard 2-kampvogne til Ukraine og tilmed tillade andre nationer at eksportere Leopard 2-kampvogne, der er i deres besiddelse. Ved at levere disse kampvogne til et regime, der søger at erobre Krim, taber Tyskland endnu en gang sine kampvogne i Rusland. Er der mulighed for, at Rusland kan undlade at reagere?

Fyodor Lukyanov, forskningschef for Valdai International Discussion Club, oplyste til TASS, at Rusland ikke kun vil true med at gengælde, men rent faktisk vil gøre det. "Der vil blive gennemført angreb på forsyningsruter og lagerhuse. Hvis

vi fortsætter med at tolerere sådanne tilførsler, så vil den sidste frygt i Vesten fordufte: Hvad nytter det at være forsigtig, hvis Rusland undlader at gøre gengæld?”

Boris Johnson var netop i Kiev, hvor han sørgede for at holde de lokale på rette kurs og udbredte fortællingen om, at Rusland vil tøve, at det ikke vil bruge sit atomvåbenarsenal til at forsvare sig mod en opdeling af sit suveræne territorium. Husk på RUSI's politiske forslag om at udnytte et truende opgør om Krim til at tvinge Rusland til at trække sig tilbage og overgive sig.

Den tyske forsvarsminister, Boris Pistorius, gentog tirsdag, at “NATO bør undlade at blive en part i krigen”. Det er ved at være for sent.

Idet han ikke er tilfreds med en verden, hvor USA udelukkende konfronterer én stor atommagt, planlægger formanden for Repræsentanternes Hus, Kevin McCarthy, angiveligt at besøge Taiwan til foråret, og Pentagon er allerede i gang med forberedelserne vedrørende den fornødne logistik. Et sådant besøg vil blive modsvaret af en mindst lige så kraftig kinesisk reaktion, som den der fulgte efter Nancy Pelosis besøg i august 2022, hvor Kina indledte omfattende militærmanøvrer, herunder i det område, der ville udgøre Taiwans territorialfarvand, hvis det ellers var en suveræn nation, og indførte et forbud mod import af bestemte produkter fra Taiwan.

Det er i denne sammenhæng, at Bulletin of Atomic Scientists opdaterede sit dommedagsur for 2023, og nu indstillede det ved 90 sekunder til midnat – 10 sekunder tættere på end sidste års 100 sekunder – og efter eget udsagn “det tætteste på en global katastrofe, det nogensinde har stået”.

I lyset af 2022-meddelelsen havde Helga Zepp-LaRouche udsendt en erklæring den 6. februar med titlen: “100 sekunder til midnat på dommedags-uret: Vi har brug for en ny

sikkerhedsarkitektur!" Zepp-LaRouche indledte med at påpege, at de fem atommagter og permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd netop havde bekræftet, at "en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes" i en erklæring, der blev udsendt i begyndelsen af 2022. Hun påpegede derefter, at USA's strategiske kommando ikke desto mindre lancerede deres Global Lightning-øvelse, der har til formål at teste beredskabet i de amerikanske atomstyrker, kun få uger efter denne fælles erklæring i FN. Øvelsen skulle simulere en "udvidet" atomkrig, hvilket fik Helga Zepp-LaRouche til at spørge:

"Hvem ville være i stand til at overleve en sådan forlænget atomkrig? De få mennesker der kan søge tilflugt i dybe underjordiske bunkere? Det får de morbide fantasier fra Dr. Strangelove til at ligne en børnefødselsdag."

I sin erklæring påpegede Zepp-LaRouche, at disse atomøvelser ikke kun var rettet mod Rusland, men også mod Kina. Hun henviste til, at Vladimir Putin og Xi Jinping netop havde udsendt deres 16-siders dokument med titlen: "Fælles erklæring fra Den russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale forbindelser, der går ind i en ny æra og den globale, bæredygtige udvikling", som hun beskrev som en opfordring til at "erstatte geopolitisk konfrontation med økonomisk samarbejde som grundlag for en fælles sikkerhedspolitik".

Zepp-LaRouche afsluttede sin 2022-erklæring med at opfordre til oprettelsen af "en international sikkerhedsarkitektur, der omfatter sikkerhedsinteresser for alle stater på jorden", baseret på "principperne i den Westfalske Fred".

Selv om gruppen bag dommedagsuret placerer ansvaret for konflikten næsten udelukkende hos Rusland, opfordrer den til forhandlinger: "At finde en vej til seriøse fredsforhandlinger kunne i høj grad bidrage til at mindske risikoen for en optrapning. I denne tid med en global fare uden fortilfælde er det nødvendigt med en samordnet indsats, og hvert sekund

tæller.”

Ja, hvert sekund tæller, men den eneste vej fremad nu er vedtagelsen af Helga Zepp-LaRouches 10 principper.

Deltag i Schiller Instituttets konference den 4. februar, “The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?”, og gennemlæs Zepp-LaRouches 2022-erklæring:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/02/07/100-seconds-to-midnight-on-the-nuclear-war-clock-we-need-a-new-security-architecture/>

Foto: Emil Tim, Pexels CC0

Der findes røde linjer; når de først er overskredet, er der ingen ny chance

Den 23. jan. 2023 (EIRNS) – Hvis man åndede lettet op efter sidste uges møde på luftbasen i Ramstein, fordi det ikke lykkedes at presse Tyskland til at sende Leopard-kampvogne til Ukraine, og at spændingerne i krigen mod Rusland derfor var aftaget en smule, så skal man nok tro om igen.

Den pjuskede grib Boris Johnson dykkede i morges ned i Kiev i et overraskelsesbesøg for at støtte nazist-regeringen dér, ved at erklære at “dette er tidspunktet til at fordoble indsatsen og give ukrainerne alle de værktøjer, de behøver”. Han fordømte også den tyske regering under Olaf Scholz for ikke at

have givet tilladelse til leveringer af kampvogne. Samtidig bekendtgjorde den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock offentligt en politik, der var direkte i modstrid med den politik, som kansler Scholz havde fastlagt for sin regering, og erklærede at Tyskland ville tillade Polen at sende Leopard-kampvogne til Ukraine, hvis blot de anmodede om det.

I sidste uge, den 18. januar, havde BoJo på provokerende vis opfordret til at overskride samtlige Ruslands røde linjer, herunder et direkte angreb på Krim, og han havde tilmed overvejet muligheden for en atomudveksling med Rusland. "Hvis Rusland skulle gøre brug af et atomvåben ... vil Vesten, er jeg bange for, være tvunget til at iværksætte gengældelsesaktioner af den ene eller anden art... Set fra den menige russers synspunkt ville det være en absolut katastrofe". Han tilføjede, at "vi snakker ikke om en atom-konfrontation mellem NATO og Rusland", og at selv hvis russerne blev irriterede, "var sandsynligheden for et atomangreb begrænset".

At opfordre til en fremgangsmåde, hvor "sandsynligheden for et atomangreb var lav" – hvor lav, Boris? 5 %, 10 %, 2 % – får Dr. Strangelove til at ligne en ansvarlig og fornuftig mand til sammenligning.

Som modtræk til et sådant vanvid udtrykker de russiske ledere sig fortsat i de klareste vendinger. Dmitrij Medvedev, vicedirektør for Det Nationale Sikkerhedsråd, advarede i går om, at eftersom Ramstein har vist, at "vores fjender vil forsøge at mishandle eller endog ødelægge os i en uendelighed ... kan der på et tidspunkt opstå en ny militær alliance", som kan tage kampen op med det Globale NATO-apparat. En dag tidligere fastslog Vjatjeslav Volodin, formand for den russiske statsduma, at "leverancer af offensive våben til Kiev-regimet vil føre til en global katastrofe". Hvis Washington og NATO-landene leverer våben, som vil blive brugt til at angribe civile byer og forsøge at indtage vores territorier, som de truer med, vil det føre til gengældelsesforanstaltninger med endnu kraftigere våben... I

betragtning af de russiske våbens teknologiske overlegenhed må udenlandske politikere, der træffer sådanne beslutninger, forstå, at dette kan ende i en global tragedie, som vil tilintetgøre deres lande.”

Volodin konkluderede med kold præcision: “Argumenter om, at atommagterne ikke tidligere har brugt masseødelæggelsesvåben i lokale konflikter, er uholdbare. Eftersom disse stater ikke stod over for en situation, hvor der forelå en trussel mod deres borgeres sikkerhed og landenes territoriale integritet.” (https://t.me/vv_volodin/597)

I lyset af dette drog Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, den eneste forstandige konklusion, der var mulig, i en samtale i dag med amerikanske kolleger. “Der findes røde linjer”, understregede hun. Vi befinder os i øjeblikket i en nedtælling, enten til et atomart opgør eller til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, erklærede hun, og muligheden for at løse krisen vil ikke forblive åben for evigt. I modsætning til hvad flertallet af vores medborgere tror, sagde hun, er historien ikke en Hollywood-sæbeopera, hvor der til stadighed er et nyt afsnit på vej.

Sideløbende hermed er man ved at opbygge et helt nyt finansielt og økonomisk system baseret på reel fysisk-økonomisk udvikling, som skal erstatte det bankerotte transatlantiske finansimperium. Og det, påstod Zepp-LaRouche, er det virkelige stridspunkt, der har drevet det Globale NATO ud i en total krigstilstand mod Kina og Rusland.

Præsident Vladimir Putin fremlagde atter konturerne af et sådant nyt system i en tale til statsoverhovederne i den Eurasiske økonomiske Union (EAEU), som blev offentliggjort på Kremles hjemmeside den 23. januar. “Vi foreslår, at indsatsen samles i udviklingen og gennemførelsen af banebrydende videnskabelige og tekniske løsninger i de førende økonomiske sektorer” for EAEU-landene og andre, der er interesserede i at

samarbejde med dem, såsom Egypten, Iran, Indien, Indonesien og Emiraterne, erklærede Putin.

Den førende russiske økonom, Sergey Glazyev, har i en række nylige artikler uddybet behovet for et radikalt globalt skift. "Alle mere eller mindre suveræne lande er holdt op med at akkumulere reserver i dollars og overgår hastigt til afregninger i nationale valutaer. Dette medfører et lavine-lignende sammenbrud af USA's evne til at finansiere en verdenskrig, som er baseret på et monopol over udstedelse af en verdensvaluta. Billioner af tidligere trykte dollars returnerer til USA, hvilket forårsager en massiv bølge af inflation."

Glazyev opfordrede til "skabelsen af en ny international afregningsvaluta, i stedet for de nuværende IMF-reservevalutaer" og tilføjede: "Rusland har sammen med sine østlige og sydlige partnere en enestående chance for at 'hoppe af' det dollar-centrerede, forgældede økonomiske synkende skib og sikre egen udvikling og gensidig handel med de akkumulerede og udvundne strategiske ressourcer."

Den kommende internationale konference hos Schiller Instituttet den 4. februar med titlen "The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?" vil både drøfte krigsfaren og den økonomiske og kulturelle politik, der er nødvendig for at genskabe menneskehedens behørig rolle i universet. Som præsident John F. Kennedy udtalte i sin berømte tale ved dimissionsfesten på American University den 10. juni 1963: "Atomvåbenmagter må undgå de konfrontationer, som tvinger en modstander til at vælge mellem enten et ydmygende tilbagetog eller en atomkrig. At vælge den slags kurs i atomalderen ville udelukkende være et bevis på vores politiske fiasko – eller på et kollektivt dødsønske for verden."

Foto: Pixabay, CC0

At erkende fejl som nøglen til genoprettelse

Den 22. jan. 2023 (EIRNS) – Har det amerikansk-britiske NATO-system fejlet? Mon dets kontrollører ville opdage det?

Det engang så stolte USA, der blev dannet i en revolution mod det, som på daværende tidspunkt var verdens ondeste imperium, ser sin økonomiske magt smuldre, sin valuta miste den fremtrædende plads, den forventede levealder falde, og dets bestræbelser på at samarbejde med Storbritannien og NATO for at knuse Rusland og inddæmme Kina vakle. Den finansielle slimskimmel, der er mest udbredt i City of London og Wall Street, nægter at slippe sit snyltende greb om den fysiske økonomi og kræver uophørlig pengetrykning og eksploderende gælds niveauer for at tilfredsstille sine krav.

Alliancen mellem USA og Storbritannien er nu som en galning, der truer Rusland: "Jeg er skør nok til at indlede direkte krigsførelse mod jeres territorium, og jeg tror I vil bøje jer. I kommer ikke "rigtig" til at bruge atomvåben!"

Har galningen ret? Bluffer Rusland?

Hvad vigtigere er: Skal hele verden holdes som gidsel i en strid om, hvem der administrerer den lille del af kloden, som det drejer sig om her? Hvem skal bestemme udfaldet? Er befolkningerne i NATO-landene parate til at tage udfordringen op?

Nogle giver udtryk for et dybfølt engagement i at overvinde sexisme, hvidt overherredømme, transfobi osv., men hvor er opstanden mod en atomkrig, der vil kunne udrydde alt menneskeliv på planeten og det meste andet liv i øvrigt?

I nogle områder er sugerør og plastikposer og gaskomfurer ulovlige, mens marihuana er OK. Man må måske ikke have lov til at bruge sine penge på mentolcigaretter, men 45 milliarder dollars sendes uden videre til Ukraine.

Der kan ikke gøres noget for at afhjælpe de katastrofale transportproblemer, og forskningen i kernefusion er sørgeligt underfinansieret, men vi har alle pengene i verden (eller som vi kan trykke) til at modarbejde Kina, som er den førende motor for økonomisk vækst på verdensplan, samtidig med at vi er på vej mod en atomudveksling med Rusland.

Der er masser af simple sammenligninger fra Anden Verdenskrig – skal vi igen høre om ” eftergivenhed” og ”München” – men den mest dramatiske parallel, nemlig at tyske kampvogne bevæger sig ind på russisk territorium (som i et vanvittigt forsøg på at indtage Krim), er tilsyneladende blevet forbigået af kommentatorerne.

I visse situationer må man fastholde sine principper og droppe alle praktiske hensyn! Men spørgsmålet om, hvem der skal varetage forvaltningen af Krim-halvøen, er ikke et sådant tilfælde.

Dette vanvid – hvis det forbliver upåagtet, uanfægtet og uændret – vil betyde den frygtelige død for alle mennesker på jorden samt at intet nyt menneske nogensinde vil blive født igen.

Men sådan er vores fælles fremtid, såfremt magthaverne – som nægter at overveje en verden, som de ikke regerer, som nægter at acceptere, at verdensøkonomiens tyngdepunkt er flyttet til Asien og det Globale Syd, som lukker af for den sandhed, der indhyller dem, at deres system, deres herredømme er ophørt – hvis disse mennesker ikke bliver stoppet. Det vil udelukkende være muligt gennem en massiv og lidenskabelig indsats for en verden, der er engageret i fred gennem udvikling, i erkendelse af at alle mennesker er skabt lige og er udstyret med de

kreative åndsevner, der adskiller vores art fra alt andet kendt liv, i vores evne til at ændre vores forhold til naturen, til hinanden og til fremtiden.

Se LaRouche-Organisationens interview med Steven Starr om dybden af det ragnarok, vi står over for, og det kommende interview med Paul Gallagher om den epokegørende transformation af økonomien, som vil udspringe af fusionskraft.

(<https://laroucheorganization.com/article/2023/01/21/interview-nuclear-expert-steven-starr-could-we-win-nuclear-war>)

Den 4. februar bør du sørge for sammen med dine venner at deltage i Schiller Instituttets konference "The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?" (Fornuftens tidsalder eller menneskehedens udslettelse).

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204)

Er der nogen som ønsker atomkrig? "Nej Tank."

Den 20. jan. 2023 (EIRNS) – Den kendsgerning, der ikke vil blive italesat på fredagens Ramstein-møde, er, at Rusland har mobiliseret en betydelig militærstyrke, har sikret deres positioner over hele linjen og dermed har mulighed for at foretage en rydning af de resterende besatte dele af Donetsk-regionen i selvvalgt tempo. Den "vestlige alliance" kan råbe op om Ukraine militært besejrer Rusland, eller endog blot forsøger at skubbe Rusland tilbage, i håb om at opnå en forhandlingsfordel i en fremtidig forhandling, der vil sætte Rusland på plads i det "regelbaserede" civiliserede Vesten –

men de spiller med blottede hænder, i et moralsk og økonomisk bankerot system.

Måske fremstår sidstnævnte mulighed, at risikere en atomkrig for at få en forhandlingsfordel, kun småskørt sammenlignet med de vanvittige tosser – dem, der efter at have spillet for mange videospil, blev opslugt af for mange Wagner-operaer eller fantaserede om, at Gud belønner dem for at foranledige ragnarok, ikke tillader, at noget kan forstyrre deres fantasier, medmindre atomspræghoveder afgør sagen.

Så, i Ramstein har 10 eller 100 kampvogne ingen militær relevans for en såkaldt Kiev-offensiv. Spillet går ud på at holde Europa som gidsel en smule længere, idet det er vigtigt ikke at engagere sig i reelle spørgsmål om energi, økonomi, levestandard og, ja, sikkerhedsordninger, der anerkender suveræne nationers ret til at eksistere.

Den evigt nærværende fare er, at de virkelige galninge blandt dem i Kiev, i London og i Washington, ikke har fået fjernet hænderne fra knapperne, når deres bluffnummer afsløres.

Undersøg to konkrete sager, der bekymrer slænet for "evig krig". Tysklands kansler Scholz har udnævnt Boris Pistorius som sin nye forsvarsminister, og Scholz skulle efter sigende have stillet som betingelse, at Tyskland ikke vil sende sine kampvogne til Ukraine, medmindre USA sender sine Abrams-kampvogne. Så mobiliseringen af Europa til at forene sig i den symbolske "tank-koalition" kan blive sløjfet. Og alle ved, at de amerikanske kampvogne, med massive logistiske problemer med brændstofforbrug og omfattende træningsproblemer, ikke har nogen praktisk anvendelse i Ukraine. I det sidste døgn har man iagttaget et pres på Tyskland for at få landet til at indordne sig, især fra briterne, USA og Polen.

I selve Kiev skabte præsident Zelenskyjs egen officielle rådgiver, Oleksej Arestovytj, først en brandstorm, da han ikke føjede fortællingen om, at "Rusland bombede Dnipro-

lejlighedskomplekset”, den seneste udløser for en vestlig våbenlavine. Han lod ved et uheld eller med vilje det indlysende slippe ud, nemlig at Ukraine havde skudt et russisk missil ned, som derved blev omdirigeret bort fra sit mål og ind i beboelsesbygningen. Efter at han trådte tilbage for to dage siden, gav han et interview, hvor han med vilje gjorde det indlysende klart, at Kiev var tåbeligt onskabsfuld over for sin egen befolkning, gjorde sine egne borgere til fjender og aldrig kunne fastholde loyaliteten hos afgørende dele af landet med en så tåbelig tilgang. Ingen bør gøre Arestovytj til en helt, men når den lille dreng blot spørger, hvorfor kejseren ikke har noget tøj på, opstår der mulighed for et gennembrud af offentlig besindighed. Selvfølgelig satte Mirotvoretts-banden straks Arestovytj på deres hitliste.

Endelig kan man overveje reaktionen på Ruslands udenrigsminister, Sergej Lavrov, idet han ramte hovedet på sømmet, da han erklærede, at ideologien bag den nazistiske “Endlösung” ikke er anderledes end ideologien bag Vestens nuværende “Ultimative Løsning”, der går ud på at nedbryde Rusland og udslette det fra jordens overflade. Det er bevidst, det er grimt, og før man gør op med tallene, bør man erindre, at omkring 26-27 millioner russere døde i deres kamp mod Hitler. Men som forventet viser reaktionerne fra USA, Canada og Israel, at nogle finder det uhyrligt at forsøge at forstå en sådan idé. Sådanne strategiske fejlvurderinger er årsag til folkedrab og yderligere folkedrab.

Det er bedre at overveje noget hensigtsmæssigt, noget der kan sætte en stopper for sådanne rædselshistorier: <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>

Og i dag hvor den amerikanske digter, patriot og efterretningsofficer, Edgar Allan Poe, har fødselsdag, kan vi sætte pris på det ironiske glimt: Hvis man foretrækker, at vi ikke deltager i en atomkrig, så sig blot: “Nej Tank”.

“At fremme samarbejdet i en splittet verden”

Den 18. januar 2023 (EIRNS) – Det er overskriften, som CGTN har placeret på en 14 minutter lang video-kommentar af Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, der blev lagt ud den 18. januar både på news.cgtn.com og på CGTN's YouTube-kanal, som har næsten 3 millioner abonnenter verden over.

I sine bemærkninger udtalte Zepp-LaRouche følgende:

“Selv om det er meget vanskeligt at forudsige det nøjagtige tidspunkt, hvor den systemiske krise i det neoliberale system vil nå til vejs ende, kan det ikke udelukkes, at beslutningen om at foretage en fuldstændig reorganisering af det internationale finanssystem kunne trænge sig på dagsordenen i dette år 2023.” Hun fortsatte: “Jeg tror derfor, at det er meget muligt, at finanskrisen i løbet af 2023 kommer til at blusse endnu mere dramatisk op, og at det vil være det rette tidspunkt til at sætte kombinationen af det Globale Sikkerhedsinitiativ og det Globale Udviklingsinitiativ [foreslået af Kinas præsident Xi Jinping] på den internationale dagsorden.”

Ugens begivenheder bidrager til at fremhæve, hvor presserende det øjeblik er, som Zepp-LaRouche beskriver. World Economic Forum har været samlet hele ugen i Davos i Schweiz for at udstede bankernes marchordre om udplyndring og krig til Vestens finansielle og politiske etablissement. Et af deres centrale budskaber er behovet for at forsyne Ukraine med

samtligge tunge våben og anden støtte, der er nødvendig for at sikre en evig NATO-ledet kødhakker-krig mod Rusland – uanset omkostningerne for Ukraine og hele Europa og uanset den voldsomt stigende fare for at udløse en atomkrig.

Ukraines præsident Zelenskij talte til mødet via video, og hans kone samt amerikanske kongresmedlemmer og repræsentanter for Biden-administrationen var personligt til stede for at slå et slag for alle de våben, man kunne skaffe. Tillige sendte den 99-årige Henry Kissinger en video med en opfordring om at sende flere våben til Ukraine, og at Ukraine på sigt formelt bliver optaget i NATO.

Fredag den 20. januar, den dag WEF afsluttes, har det nyligt udvidede Global NATO til hensigt at fastsætte de fornødne betingelser for den næste fase af deres aggression mod Rusland og Kina på det tredje møde i Ukraines forsvars kontaktgruppe på luftbasen Ramstein i Tyskland. Her vil forsvarsledere fra næsten 50 lande samles for at modtage deres retningslinjer fra London og Washington. Et kritisk spørgsmål er, om den tyske regering endelig vil give helt efter for Londons og Washingtons krav om at sende sofistikerede tunge våben til Ukraine. Kievs borgmester, Vitali Klitschko – en sværvægtsbokser af profession – er håbefuld. Han sagde til AFP, at “jeg håber, at det [Ramstein-mødet] vil blive meget godt for Ukraine. Uofficielt oplever jeg meget gode og positive signaler.”

Rusland forbereder sig militært og arbejder samtidig på at organisere alternativer til det kollapsende vestlige finanssystem. Forsvarsminister Shoigu bekendtgjorde i går planer om at øge størrelsen af Ruslands stående hær fra 1,15 millioner til 1,5 millioner. Udenrigsminister Sergey Lavrov meddelte på en pressekonference i dag, at Rusland er ved at opbygge økonomiske alliancer med “lande [der] er ved at blive udviklet økonomisk... Se på Kina og Indien (vores strategiske partnere), Tyrkiet, Brasilien, Argentina, Egypten, mange lande på det afrikanske kontinent. Der er potentialet for udvikling

... enormt. Nye centre for økonomisk vækst er ved at blive dannet.” Lavrov tilføjede: “Inden for rammerne af vores kontakter gennem SCO, BRICS, CIS, EAEU, i samarbejde med sammenslutningerne i Asien, Afrika og Latinamerika, forsøger vi på alle mulige måder at opbygge nye former for gensidig forståelse...”.

Zepp-LaRouches CGTN-kommentar, som i sin helhed er tilgængelig i Dokumentationen, indeholdt en detaljeret programmatisk køreplan for, hvordan man kan opbygge sådanne “nye former for samspil”, en ny international udviklings- og sikkerhedsarkitektur. Schiller Instituttets grundlægger konkluderede ved at understrege behovet for et afgørende paradigmeskift:

“Der er behov for en stor vision om, hvordan der kan fremlægges en løsning, som imødegår samtlige store problemer samtidigt... Jeg mener, at vi er nået til et punkt i menneskehedens historie, hvor vi virkelig må tage den internationale orden af relationer mellem nationerne alvorligt, og overveje hvordan vi kan organisere dem på en sådan måde, at vi kan leve som en selvstyrende art, der er begavet med kreativ fornuft.”

Link til
video: <https://news.cgtn.com/news/2023-01-18/WEF-2023-Fostering-cooperation-in-a-fragmented-world-1gHl9T2Q2Q0/index.html>

Schiller **Instituttets**
konference:

Ær Martin Luther King, afvikl det “internationale attentatbureau

Ikke korrekturlæst.

Den 14. jan. -Sponsoreret af Schiller Instituttet, en online konference med titlen “Genopliv JFK og Martin Luther King Jr.’s sande mission”: Stop NATO’s World War and Dismantmant the ‘International Assassination Bureau’”, præsenterede forskellige facetter af den proces, der begyndte i det 19. århundrede og nåede et crescendo af vold i perioden efter afslutningen af Anden Verdenskrig. Et internationalt oligarki, der stod over for en trussel mod sin magt som følge af fremkomsten af faktiske og potentielle suveræne stater, gennemførte en “spændingsstrategi” for at skræmme politiske ledere rundt om i verden til underkastelse.

Konferencen blev åbnet med et kort uddrag af Lyndon LaRouches tale den 19. januar. 2004 i Talladega, Alabama, om Dr. Martin Luther King Jr.’s udødelighed. Derefter gav Harley Schlanger, næstformand for Schiller Institute U.S.A. og tidligere national talsmand for Lyndon LaRouche, et kortfattet og stærkt resumé af det aktuelle strategiske billede, hvilket dannede rammen om de næste fire timers taler og diskussioner. Schlanger advarede om, at vi er oppe imod en angloamerikansk tilgang til “udenrigspolitik gennem krigsførelse”. Derefter fulgte en grundig gennemgang af de mekanismer, der er blevet brugt til at undertrykke politiske ledere og bevægelser, som har tilbudt et alternativ til denne fordærvede politik.

Denne proces blev analyseret fra forskellige perspektiver, der gik tilbage til det 19. århundrede. Dr. Clifford A. Kiracofe, formand for Washington Institute for Peace and Development og tidligere højtstående fagligt medlem af det amerikanske

senatsudvalg for udenrigsanliggender, beskrev den synarkistiske bevægelses fremkomst i denne periode, idet "synarkisme" selv defineres som anarkismens modsætning. Han karakteriserede den som et internationalt broderskab af finansfolk og industrialister, en "oververden", der placerede sig selv over suveræne nationalstater, men samarbejdede med den organiserede kriminalitets "underverden". Denne tendens gik ind for et "kontrolleret samfund" som beskrevet i George Orwells 1984 og var central for de intellektuelle netværk, som gav anledning til fascismen. Efter Anden Verdenskrig reorganiserede disse netværk sig selv, og deres arvinger mødes i næste uge på den årlige konference i Davos i Schweiz, World Economic Forum, som Kiracofe kaldte en "konsensuskabende mekanisme for de globale eliter". Som Schlinger påpegede i diskussionsperioden, spillede disse netværk en central rolle i udformningen af de anglo-amerikanske efterretningstjenester efter krigen.

De forskellige elementer i disse overnationale eliter, der blev konfronteret med den dobbelte fare fra anti-koloniale bevægelser i den tredje verden og nationale ledere, der forsøgte at hævde deres nationers suverænitet, samarbejdede for at danne et "mordbureau". Som Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche bemærkede, er det, der fulgte, blevet kaldt en "spændingsstrategi", der havde til formål at indgyde frygt til de politiske ledere, så de ikke ville overveje tanken om en afgang fra det system, der var domineret af City of London-Wall Street.

Der fandt en bølge af mord sted, der begyndte i 1960'erne med mordet i 1961 på den congolesiske premierminister Patrice Lumumba. Lumumbas betydning blev udviklet af journalisten Norbert Mbu-Mputu fra Den Demokratiske Republik Congo, forfatter til *L'Autre Lumumba. Peuple du Congo: Histoire, résistances, assassinats et victoire sur le front de la Guerre froide*. Han henviste til andre afrikanske ledere, som blev mål for attentater, herunder Kwame Nkrumah, Laurent Kabila og

Thomas Sankara. I løbet af diskussionsperioden tilføjede Schlanger navnet Muammar Qaddafi til denne liste.

Mordet på Lumumba blev i 1962 fulgt op af mordet på den italienske leder Enrico Mattei, der var medlem af parlamentet og administrator af den nationale brændselsfond (ENI, italiensk for "Ente Nazionale Idrocarburi"). Den italienske EIR-journalist Claudio Celani gennemgik de seneste beviser for, at Matteis død i et flystyrt var et mord, i modsætning til den oprindelige statslige konklusion, og beskrev motivet: Mattei havde undermineret oliekartellet "De syv søstres" dominans og havde tilbudt reel udviklingsbistand til de olieproducerende lande i det globale syd foruden gunstigere vilkår (en 25-75%-ordning for deling af overskuddet i modsætning til den 50%-50%-aftale, som de syv søstre foretrak). Celani fortsatte med at analysere andre episoder af "spændingsstrategien" i Italien, som f.eks. kidnapningen og mordet på den tidligere premierminister Aldo Moro i 1978.

Et år efter mordet på Enrico Mattei fulgte mordet på den amerikanske præsident John F. Kennedy, efterfulgt af mordet på Malcolm X, Martin Luther King og Robert Kennedy. LaRouche-organisationens leder Dennis Speed tog et grundigt kig på disse begivenheder. (JFK-mordet har været i nyhederne for nylig på grund af Bidens beslutning om at afklassificere nogle af de relevante dokumenter som krævet ved lov, men fortsat at tilbageholde andre). Speed gennemgik noget af det, der er kendt om de forskellige komponenter i "mordbureauet", herunder Clay Shaws og Permindex' (Permanent Industrial Expositions) rolle og den seneste tilføjelse til dette apparat, det ukrainske Center for Bekæmpelse af Desinformation (CCD). Sidstnævnte har udarbejdet den berygtede online-hitliste, som har været rettet mod flere af dagens konferencierer.

Speed udviklede også betydningen af Dr. Martin Luther King Jr., hvis nationale helligdag vi fejrer i denne weekend. Han afspillede uddrag af Lyndon LaRouches tale på Martin Luther King-dagen i Talladega, Alabama, i 2004, hvor LaRouche beskrev

King som en "Guds mand", der bevidst accepterede de fulde implikationer af denne farlige rolle.

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker, whistleblower og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), tilføjede yderligere indsigt vedrørende King og andre ledere af borgerrettighedsbevægelsen, navnlig James Lawson. Han citerede Fannie Lou Hamer for at sige: "Nogle gange virker det som om, at det at sige sandheden i dag er at løbe risikoen for at blive dræbt. Men hvis jeg falder, så falder jeg fem fod og fire tommer fremad i kampen for frihed."

Helga Zepp-LaRouche fremlagde en intensiv analyse af "spændingsstrategien" ved hjælp af eksemplerne i Tyskland med mordet på Deutsche Bank-formand Alfred Herrhausen og Treuhand-administrator Detlev Rohwedder i henholdsvis 1989 og 1991. Begge var ansvarlige for den økonomiske politik under den tyske genforening. Hun sagde, at disse mord skabte et klima af frygt i Tyskland, og at dette forklarer, hvorfor de tyske ledere i dag omfavner en krigspolitik, der er så direkte i modstrid med deres nations interesser. Hun rapporterede, at oberst L. Fletcher Prouty – den tidligere chef for specialoperationer for de fælles stabschefer under præsident John F. Kennedy (og den virkelige "Mr. X" i Oliver Stones "JFK"-film) – havde fortalt repræsentanter for LaRouche-organisationen, at Herrhausen blev dræbt, fordi han ville præsentere en alternativ vej til den vej, som de angloamerikanske eliter ønskede for verden efter Comecon, og at hans drab var lige så vigtigt som mordet på JFK. Hun sagde, at Herrhausens voksende støtte til gældslettelse i den tredje verden var "den kardinalsynd, som ville koste ham livet", og at hans død sendte et budskab til den daværende tyske kansler Helmut Kohl: "Vov ikke at gå ind for et suverænt program".

Radio-talkshowvært og politisk analytiker Garland Nixon tilføjede sin indsigt og beskrev, hvordan U.S.S.S.R. efter Anden Verdenskrig hævdede sit herredømme over nationerne i Østeuropa gennem Rådet for Gensidig Økonomisk Bistand

(Comecon). NATO gjorde det samme, men havde brug for illusionen om national uafhængighed, suverænitet og demokrati. Krigen i Ukraine har fjernet denne illusion, har "løftet sløret". De transatlantiske eliter har et syn på borgerne, der ikke er anderledes end den måde, prins Harry betragtede sine afghanske ofre på, gennem sigtekornet på sit helikopterskyts – de betragtes ikke som mennesker. Disse eliter føler nu, at de er nødt til at kvæle uenighed i medierne og de sociale medier; men det er et grundlag for optimisme, for det viser, at de er bange. "Det amerikanske imperium er i krig med moderniteten", sagde Nixon. "Det er som whack-a-mole... USA er også i krig med sig selv."

Jacques Cheminade, Schiller Instituttets stiftende medlem og leder og tidligere præsidentkandidat for partiet Solidarité et Progrès i Frankrig, foretog en omfattende gennemgang af oligarkiets forsøg på at styre efterkrigstidens verden. Han undersøgte teorien om, at topmødet i Paris i 1960 mellem USA, Sovjetunionen, Det Forenede Kongerige og Frankrig blev saboteret med vilje af efterretningstjenesterne, som muligvis lakkede oplysninger til USSR, der gjorde det muligt for dem at opdage og nedskyde U-2-højdeovervågningsflyet. Han sagde, at disse efterretningstjenester fungerede som en integreret del af det militærindustrielle kompleks (MIC), som præsident Dwight Eisenhower havde advaret om i sin afskedstale. (Paneldeltager Ray McGovern har efterfølgende udvidet dette begreb til MICIMATT, Military-Industrial-Counter-Intelligence-Media-Academia-Think Tank-komplekset). Cheminade opsummerede betydningen af de mange politiske mord i efterkrigstiden og sagde, at sporet af mord "tydeligvis ikke var en tilfældighed", men en aktion mod "nationalstaternes princip". Han beskrev det mislykkede attentatforsøg på den franske præsident Charles de Gaulle, som blev udført af OAS (Secret Army Organization på engelsk), en anden tentakel af mordbureauet. Cheminade konkluderede med at sige, at "de Gaulle og Kennedy, trods deres fejl, var giganter" sammenlignet med vore nuværende statsoverhoveder.

Den velkendte politiske konsulent, kampagnerådgiver og Trump-trofast Roger Stone kom med sine egne betragtninger om et bredt spektrum af emner, herunder den nylige afsløring i Politico af en båndoptaget samtale mellem præsident Richard Nixon og den daværende CIA-direktør Richard Helms, hvor Nixon forsøger at få indflydelse under Watergate-skandalen ved at true med at afsløre, hvem der rent faktisk havde dræbt John Kennedy. Ifølge Stone var flere af Watergate-indbrudstyvne stadig på CIA's lønningsliste, og nogle havde været til stede på Daley Plaza på tidspunktet for JFK-mordet.

Under diskussionsafsnittet blev mordbureauets betydning opsummeret på forskellige måder. Claudio Celani sagde, at der er en rød tråd, der går mellem sagerne med Mattei, Moro, King, JFK og andre: Disse personer havde alle en politik, der var i konflikt med oligarkiet. Helga Zepp-LaRouche sagde, at mordene havde til formål at skabe en "aura af terror... Hvis man myrder nogle få mennesker, så vil de andre måske blive bange og opføre sig ordentligt." Clifford Kiracofe tilføjede, at globalisternes mål er at forhindre USA i at have gode forbindelser med Rusland og Kina.

Der blev sendt mange spørgsmål ind via internettet. Et spørgsmål af særlig interesse var, om der var en sammenhæng mellem det nylige mord på den tidligere japanske premierminister Shinzo Abe og den efterfølgende bekendtgørelse af Japans remilitarisering.

Ved konferencens afslutning løftede Helga Zepp-LaRouche konferencen ved at henvise til ideerne fra instituttets navnebror, Friedrich Schiller. Hun sagde, at vores modstandere, oligarkerne og racisterne, er som de forkrøblede planter i Schillers metafor, fordi de er følelsesmæssigt uudviklede. Sand lykke kommer ikke af at have milliarder af dollars, kaviar og Porscher, men af kreativitet, af kærlighed, af at bidrage til menneskeheden – "Hvad man hader, mister man, hvad man elsker, vinder man".

Stemte du for den nuværende krig mod Rusland og den efterfølgende krig mod Kina? Hvem gav NATO og EU tilladelse til at organisere tredje verdenskrig?

Jan. 12, 2023 (EIRNS) – Stemte du for den nuværende krig mod Rusland og den efterfølgende krig mod Kina? Hvem gav NATO og EU tilladelse til at organisere tredje verdenskrig?

BEGIVENHED: Genopliv Dr. Martin Luther Kings sande mission: Stop NATO's verdenskrig og afmonter det internationale attentatbureau.

DATO: Lørdag den 14. januar

TID: Kl. 16

Uanset hvad du eventuelt har fået at vide, mener Rusland, muligvis den nu førende atomare våbenmagt i verden, at det bekriger USA, Storbritannien og NATO i en stedfortræderkrig, en krig, som kun tåbelige, uvidende mennesker i "Vesten" omtaler som "krigen mellem Ukraine og Rusland". I betragtning af, at USA på et år har sendt våben og materiel for 112 milliarder dollars til Ukraine, et beløb der er større end hele Ruslands årlige militærbudget, og at al anden militær, logistisk og finansiel støtte fra NATO er kommet oveni, forekommer denne antagelse mere end berettiget.

Med Japans og Storbritanniens indgåelse af den gensidige aftale om tilgængelighed i denne uge, der fremhæves som den mest betydningsfulde militæraftale mellem disse to lande siden 1902, og tilsvarende aftaler i USA ved de amerikansk-japanske "to plus to"-forhandlinger, er scenen nu sat for en konflikt med Kina, der skal påbegyndes så hurtigt som muligt, som den næste udvidelse af "Global NATO". De "gamle, onde drømme", der blev begravet af FDR og de allierede – som omfattede Rusland – i 1945, er ved at genopstå. Er Global NATO et nyt "Allgemeine SS" med atomvåben?

Hvem giver tilladelse til disse krige, der føres i USA's og Europas befolkningers navn? Eftersom disse befolkninger bliver forarmet, ikke beriget, af krigene, hvad er da deres egentlige formål? Lederen af det russiske Sikkerhedsråd, Nikolaj Patrusjev, kaldte i et interview den 10. januar med den russiske ugeavis Argumenti i Fakti, den ukrainske stedfortræderkrig for et "dække for et konglomerat af store selskaber, der regerer landet og forsøger at dominere verden... De amerikanske myndigheder, der er allierede med storkapitalen, tjener de transnationale selskabers interesser, herunder det militærindustrielle kompleks. Det Hvide Hus' selvhævdende politik, NATO's uhæmmede aggressivitet, fremkomsten af AUKUS-militærblokken (Australien/Storbritannien/USA) og andre – er ligeledes en konsekvens af virksomhedernes indflydelse", erklærede Patrusjev.

Uden en tillidsfuld atmosfære mellem modstandere, hvad enten de er indbildte eller reelle, i en verden domineret af den ultimative, endegyldige atomare krigsførelse – en klippe, hvis kant vi kommer stadig tættere på – kunne blot én enkelt fejltagelse være tilstrækkelig til at vælte menneskeheden ud over afgrunden. Vi vil ikke kunne omgøre denne fejl, når først den er begået. Den stadigt stigende risiko for, at en atomkrig kunne blive udløst på grund af en fejlvurdering eller på grund af en enkeltpersons, en nations eller endog et "konglomerats"

galskab eller tåbelighed, betyder, at et ekstraordinært lederskab af højeste format – et betroet og troværdigt lederskab – må blive tilgængeligt for at rådføre sig blandt nationer, som ellers er indstillet på at føre krig.

Patrushev uddybede: “Midt i de grundlæggende forandringer i verden har selskaberne ét mål – at bevare systemet med global udbytning. Det ledes af en elite af forretningsmænd, som ikke er tilknyttet nogen stater. Under denne står de såkaldte udviklede lande og den “gyldne milliard”. Og længere nede befinder resten af menneskeheden sig, som foragteligt omtales ‘Den tredje Verden’.”

Befolkningsreduktion, herunder den dramatiske reduktion af den potentielle befolkningstæthed i hele regioner på Jorden, har utvivlsomt været resultatet af krigene i Irak, Afghanistan, Syrien, Libyen og forskellige områder i Afrika i de sidste 30 år eller mere. Det er indlysende, at Storbritanniens afdøde prins Phillip samt andre medlemmer af institutioner tilknyttet den britiske kongefamilie i forskellige dokumenter og formater gennem årene har foreslået, at det var hensigtsmæssigt, at Jordens befolkning ikke overstiger 1-2 milliarder mennesker. At fremme denne politik ville imidlertid i sig selv føre til en atomkrig, længe før denne politik blev gennemført.

“Stater og folkeslag er nødsaget til at forhandle om deres fremtid og skæbne, og for at gøre dette, har de behov for at lytte til ord fra internationale ledere og referencer, såsom paven, intellektuelle og lokale aktører, civilsamfundet, diplomater og alle fredsaktører”, har en person anbefalet. I denne uge optræder Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af det internationale Schiller-institut, på tre forskellige symposier med to formål: for det første som led i en international oplysningskampagne, der har til formål at foreslå en løsning, der kan vende udviklingen fra en ellers uundgåelig krig med “artsudryddelse”, og for det andet for at etablere en højere global freds- og udviklingsarkitektur, der ikke blot giver mulighed for permanent menneskelig

overlevelse, men også for varig velstand.

Zepp-LaRouche berettede, at på hendes tirsdagssymposium på Schiller Instituttet: "Først og fremmest diskuterede vi konsekvenserne af [den tidligere tyske kansler Angela] Merkels løgn, enten at hun løj i begyndelsen, i den periode, hvor de lod som om de stadig forsøgte at gennemføre Minsk-aftalen; eller at hun lyver nu og siger, at hun aldrig mente det, og at det hele udelukkende var for at skaffe tid til, at Ukraine kunne genopbygge eller iværksætte oprustningen. Så vi diskuterede dette, og i den forbindelse gjorde jeg opmærksom på, at vi som følge af dette og mange andre aspekter nu befinder os på et ekstremt farligt stadie, fordi russerne har mistet al tillid til Vesten, om at man kan forhandle. Zelinskyj ønsker naturligvis heller ikke at forhandle, og angiveligt forefindes der endog en lov, som forbyder ukrainerne at forhandle, så længe Putin er ved magten. Under alle omstændigheder fremkom der mange argumenter, også fra Scott Ritter, fra den franske general Delawarde (pensioneret), fra den franske oberst Corvez (pensioneret), om at tiden til forhandlinger i bund og grund ikke er til stede, og at russerne vil fremtvinge en militær løsning på slagmarken. Og de var af den opfattelse, at Rusland er i stand til at vinde denne kamp.

"Jeg gjorde opmærksom på, at i betragtning af at NATO påstår, at Rusland absolut ikke kan vinde, at Ukraine nødvendigvis må vinde, at dette indebærer for mange farer, og at vi afgjort er nødsaget til at iværksætte en international mobilisering for at imødekomme tilbuddet fra pave Frans, der tilbød Vatikanet som mødested for ubetingede forhandlinger mellem Ukraine og Rusland." (Du kan se hele Helga Zepp-LaRouches præsentation og den omtalte konference her <https://schillerinstitute.com/blog/2023/01/06/live-conference-what-about-international-law-mrs-merkel/>).

På grund af sin indsats er Helga Zepp-LaRouche i seks måneder blevet sat øverst på en "dræberliste", der er udstedt af det

ukrainske Center for Countering Disinformation (CCD). Denne liste er imidlertid ikke et produkt af Ukraine, men af det "internationale attentatkontor", som, i hvert fald siden mordet på præsident John F. Kennedy, har elimineret eller neutraliseret personer, herunder Enrico Mattei og Aldo Moro fra Italien, Patrice Lumumba fra Congo, Malcolm X, Robert Kennedy og Martin Luther King fra USA, Jurgen Ponto, Hans-Martin Schleyer, Albert Herrhausen og Detlev Rohwedder fra Tyskland. Dette apparat gennemførte over 30 attentatforsøg mod den franske præsident Charles de Gaulle. Dette apparat forsøger nu at intimidere enhver, der har den moralske styrke til at påpege uretfærdigheden i den "globale NATO"-plan for tredje verdenskrig mod Kina, Rusland og enhver, der ikke anses for at være medlem af "anglosfæren".

Derfor bør dette "bureau" for snigmord og intimidering nu ikke blot afsløres, men også afvikles. Nationernes fortsatte eksistens, og måske selve planeten, kunne afhænge af det. Det kræver blot, at man hidkalder den sande ånd af frihed og uafhængighed, som Dr. Martin Luther King eksemplificerede, idet han så på menneskeheden "fra bjergtoppen, for at gå væk fra krig ved at gå væk fra frygt".

På lørdag deltager Ray McGovern, Garland Nixon, Cliff Kiracofe, Helga Zepp-LaRouche og andre i Schiller Instituttets symposium "Resurrect the True Mission of Dr. Martin Luther King": Stop NATO's Worldwar and Dismantle "JFK International Assassination Bureau", lørdag den 14. januar kl. 16:00.

Foto: Ünsal Demirbaş, Pexels, CC0

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche EU og Japan tilslutter sig NATO; atomkrig er lige rykket meget tættere på dit dørtrin

Den 11. januar 2023 (EIRNS) – “Hvem har givet EU og NATO tilladelse til at danne en alliance for at etablere et globalt NATO-diktatur?” forespurgte Helga Zepp-LaRouche i sin ugentlige webcast i dag. “Vælgerne i de pågældende lande er ikke blevet spurgt om det; der har ikke været nogen offentlig debat; jeg tror ikke, at nogen parlamenter er blevet adspurgt,” hævdede hun skarpt. Og alligevel har denne beslutning forværret en allerede glohed strategisk situation, der når som helst kan udvikle sig til en atomar konfrontation mod Rusland og Kina.

Zepp-LaRouche henviste til den “fælles erklæring om EU-NATO-samarbejde”, der blev udsendt den 10. januar, hvori der blev bekendtgjort et “strategisk partnerskab mellem NATO og EU”, der er centreret om en tæt koordinering af deres provokatoriske kampagner mod “russisk aggression” og “Kinas voksende selvhævdelse”. Alle 27 EU-medlemsstater blev instrueret om, at de, om de vil det eller ej, uanset om de også er medlemmer af NATO eller ej, skal sikre “den størst mulige inddragelse ... med [NATO] Alliancen i organisationens initiativer”.

I dag indledte USA og Japan desuden deres 2+2-møder i Washington mellem deres forsvars- og udenrigsministre, som vil blive fulgt op af et møde mellem premierminister Fumio Kishida

og præsident Joe Biden i Det Hvide Hus den 13. januar. På dette møde vil de to lande ifølge Washington Post bekendtgøre "en uddybning af de to landes strategiske alliance", herunder at forsyne en 18.000 mand stor styrke fra det amerikanske marinekorps i Okinawa "med avancerede kapaciteter, såsom missiler, der kan affyres mod kinesiske skibe i tilfælde af en Taiwan-konflikt". En unavngiven højtstående embedsmand i administrationen efterlod ingen tvivl om rækkevidden af den radikale optrapning: "Dette handler om, at Japan i realiteten skal tilpasse sig til USA, i mange henseender som en NATO-allieret." En anden bifaldt: "Dette er et af de mest betydningsfulde fremskridt i USA's styrkeposition i regionen i mindst et årti."

Washington Post-artiklen er også meget klar og tydelig omkring, hvordan dette kan føre til en direkte militær konfrontation mellem USA og Kina: "Japan og Kina har også været involveret i en langvarig territorial strid om Senkaku-øerne i det Østkinesiske Hav nordøst for Taiwan, hvor en optrapning kunne trække USA – som har lovet at forsvare Japan i henhold til en sikkerhedsaftale – ind i en konflikt med Kina."

Modellen for Global NATO's planlagte krigsførelse mod Kina er Ukraine – som generalløjtnant James Bierman, øverstbefalende general for den tredje flådes ekspeditionsstyrke (III MEF) og for Marine Forces Japan, ærligt indrømmede i et interview med Financial Times den 8. januar. I begyndelsen af 2014 "gik vi seriøst i gang med at forberede os på en fremtidig konflikt: uddannelse af ukrainerne, klargøring af forsyninger, identifikation af steder, hvorfra vi kunne yde støtte og opretholde operationer", sagde han. "Vi kalder dette arrangement for "skuepladsen". Og vi er i gang med at etablere "skuepladser" i Japan, på Filippinerne og andre steder."

Bierman gjorde det også krystalklart, hvem der ville sætte det første slag ind: "Når vi står over for den kinesiske modstander, hvem er det så, der har startpistolen og har

mulighed for potentielt at indlede fjendtligheder...”

For at opsummere: USA har opildnet til en strategisk konfrontation mod Rusland i Ukraine med et beløb på langt over 100 milliarder dollars (og stigende) i militærudgifter, der er havnet i de dybe lommer hos virksomheder i det militærindustrielle kompleks som Raytheon og Lockheed Martin – mens amerikanerne bliver flået af inflationen, fattigdommen er stigende, og grundlæggende infrastruktur kollapser overalt. Og USA og NATO er nu ved at lancere yderligere en asiatisk front i en angrebskrig, der skal krydse Kinas røde linje omkring Taiwan-spørgsmålet!

“Vi må kræve, at krigen stoppes, fordi den risikerer at komme ud af kontrol” og udvikle sig til en fuldstændig atomkrig, advarede Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, i sin webcast. “Hvis det kommer til atomkrig, hvis der blot bruges ét våben, er det civilisationens tilintetgørelse. De fleste mennesker i dag, især den yngre generation, har ingen anelse om, hvad en atomkrig ville indebære. Hele den menneskelige race ville blive udslettet. Ingen ville være i live til overhovedet at undersøge, hvorfor det skete!”

Zepp-LaRouche understregede, at de omfattende konsekvenser af en sådan atomkrig må erkendes af folk som udgangspunkt for enhver seriøs diskussion om strategi. “Jeg mener, at man er nødt til at starte med det, for atomkrig skal undgås for enhver pris.... Medmindre man gør netop dette krystalklart, befinder man sig ikke i den virkelige verden”. Hun opfordrede indtrængende til, at millioner, hvis ikke milliarder, af mennesker verden over burde se den detaljerede dokumentation af atomkrigens beskaffenhed, som den amerikanske atomkrigsspecialist Steven Starr har udgivet. (<https://youtu.be/X0zlyfhz7hk>)

“Vi bør absolut mobilisere os internationalt”, fortsatte hun, “for at tage imod opfordringen fra pave Frans, der har tilbudt

Vatikanet som mødested for forhandlinger mellem Ukraine og Rusland, uden nogen forhåndsbetingelser. Vi er nødt til at have et internationalt pres indefra især USA og Europa” for at standse den vanvittige kamp mod atomkrig. “Og så må vi meget hurtigt gå over til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til samtlige lande på klodens interesser.”

“Enten formår vi at foretage dette spring, dette skift,” konkluderede hun, “eller også er menneskehedens skæbne tvivlsom.”

Zepp-LaRouche redegjorde for karakteren af dette nødvendige skift i den afsluttende del af sine bemærkninger til Schiller Instituttets forum den 10. januar, “What About International Law, Mrs. Merkel?”: (<https://youtu.be/Go0sZ0B0i2Q>)

“Hvis vi skal finde en udvej på dette sene tidspunkt, sekunder før midnat, så må der skabes en bred, overvældende opmærksomhed verden over med krav om, at der findes en diplomatisk løsning. Pave Frans’ tilbud om Vatikanets lokaler til ubetingede forhandlinger er den bedste mulighed; andre mæglingsforslag, såsom dem fra præsident Lula og andre stater i det Globale Syd samt præsident Erdoğan’s bestræbelser, må samles omkring Vatikanets initiativ. Jeg vil derfor bede jer alle om at underskrive vores åbne brev fra de latinamerikanske parlamentarikers initiativ til paven... [<https://schillerinstitute.com/blog/2023/01/05/open-letter-to-pope-francis-from-political-and-social-leaders-support-call-for-immediate-peace-negotiations/>]

“Vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som omfatter alle staters interesser, herunder Ukraine, Rusland, Kina og alle andre nationer. Med henblik herpå har jeg fremlagt ti principper til rådighed for drøftelserne, som jeg beder jer alle om at læse og diskutere. Grundtanken i dem er, at vi som mennesker udgør den kreative art i universet og derfor er i stand til at finde det højere

niveau af fornuft, hvor ethvert problem kan løses.”

Russiske embedsmænd: Vesten er i mindretal og frygter samarbejdet mellem Rusland og Asien

Den 10. jan. 2023 (EIRNS) – Lederen af det Russiske Sikkerhedsråd, Nikolay Patrushev, og den russiske Viceudenrigsminister, Andrey Rudenko, gav udtryk for deres synspunkter om, at et voksende flertal i verden efterhånden afviser det regelbaserede internationale system, der er påtvunget af Vesten, og nu efterstræber at samarbejde med andre nationer gennem de nye, fremvoksende strukturer som BRICS, ASEAN og SCO.

I en kommentar til den vestlige neoliberale politiske fiasko med hensyn til at sikre samarbejde mellem nationer udtalte Nikolay Patrushev den 10. januar til Argumenti i Fakti (aif.ru):

“Der forefindes strukturer, som er designet til at påvirke denne situation i hensigtsmæssig retning. Det er FN og FN’s Sikkerhedsråd”, bemærkede Patrushev. Han fortsatte med at fremføre, at efter hans mening “bliver sådanne sammenslutninger som SCO, BRICS, ASEAN og tilsvarende i stigende grad populære”, rapporterede TASS.

“Vesten er imidlertid ikke interesseret i effektiviteten af deres virke. De angelsaksiske lande forsøger som besatte at presse verdenssamfundet til at antage, at disse institutioner

har haft deres tid, og at de bør efterleve deres (angelsaksernes –red.) opfundne regler”, sagde Patrushev. Han erklærede, at de der er uenige med Vestens herredømme “bliver stemplet som ‘slyngelstater’, ‘terroristlande’ eller stater, der udgør en trussel mod den nationale sikkerhed....

“Samtidig bemærker de vestlige lande ikke, at de efterhånden er i mindretal, fordi verden allerede er blevet træt af den strategi med magt og trusler, som de anvender”, understregede Patrushev.

I sideløbende kommentarer anførte Andrey Rudenko, at det stigende samarbejde mellem Rusland og de asiatiske nationer, som tiltrækkes af disse nye strukturer, er et “mareridt” for Vesten. Rudenko sagde til Izvestia, ligeledes den 10. januar:

“Det vigtigste politiske og økonomiske mareridt for Vesten inden for rammerne af dets strategiske antirussiske linje – uanset om den gennemføres på baggrund af den særlige militære operation eller udspringer af andre dybereliggende motiver – er vores dynamisk spirende relationer med Asien”, rapporterede TASS.

Rudenko tilføjede, at den moderne verden ikke ønskede at “følge de spilleregler, som Vesten har pålagt”. “Positivt orienterede lande har ikke travlt med at melde sig ind i nye lukkede ‘koalitioner af ligesindede’, at kaste ressourcer i blokordninger, at nære Washingtons og dets allieredes geopolitiske og geoøkonomiske ambitioner”, sagde diplomaten og bemærkede, at de asiatiske lande var styret af principper om nationernes velfærd og velstand, og ikke geopolitisk rivalisering.

Foto: Pixabay, CC0

Hvor er vi "henne", og hvad stiller vi op med det?

Den 9. januar 2023 (EIRNS) – Det internationale Schiller Institut og LaRouche-bevægelsen i mange lande rundt om i verden iværksætter en kampagne i løbet af de kommende seks uger for at katalysere en international massebevægelse, der omfatter både det såkaldte Vesten og det Globale Syd, med kravet om at der straks indledes ubetingede forhandlinger for at løse den ukrainsk-russiske konflikt, før vi alle bliver sprængt i luften af en atomkrig. Denne fælles fortløbende mobilisering i løbet af de næste seks uger vil blive målrettet gennem en række konferencer, der drøfter de ideer, der er nødvendige for at skabe en "verdensrevolution" for fred og udvikling, og som vil være optakt til en dag med internationale demonstrationer mod krig den 19. februar.

NATO-landene insisterer på, at der ikke kan indledes fredsforhandlinger, medmindre Rusland er blevet besejret på slagmarken. Den vanvittige mentalitet hos den nuværende ukrainske ledelse, som NATO benytter for at opnå dette, kom til udtryk i det chokerende interview, som Ukraines ambassadør i London, Vadym Pyrstaiko, gav til Newsweek for to dage siden, hvori han præsenterer Ukraines mission som værende at ødelægge Rusland, om nødvendigt på bekostning af nationen og dens befolkning. Vi "mister folk til højre og venstre", erkendte han, og antallet af militærfolk, civile og hele byer, der er gået tabt, er "enormt". Men, insisterede han, vi er NATO's bedste chance for at besejre Rusland, for "der er ikke mange nationer i verden, der ville tillade sig at ofre så mange liv, territorier og årtiers udvikling med det formål at besejre ærkefjenden".

Dette er vanvittigt. Nu er der behov for en folkelig bevægelse. Hvordan kan vi i tide vække nok mennesker til at stoppe dem, der står bag disse vanvittige bestræbelser?

Til at begynde med kan du tilslutte dig til de titusinder af mennesker, der nu ser udvekslingen mellem den åbenmundede tidligere våbeninspektør Scott Ritter fra marineinfanteriet, den uafhængige senatorkandidat Diane Sare fra New York og Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche, som fandt sted søndag den 8. januar under "The Sare for Senate Policy Discussion" om emnet "Can Nuclear War Be Avoided?"

Denne omfattende diskussion demonstrerede princippet om, hvordan disse dialogprocesser kan føre til den nødvendige "verdensrevolution af idéer", især i udvekslingen mellem disse tre, der blev offentliggjort separat under den provokerende titel: "Bevis, at jeg tager fejl!" Den fortjener at blive set.

Ritter beskrev rammerne for denne kamp: "Døden sidder på en bleg hest og rider mod os, mens vi taler! Og hvis du ikke erkender dette, hvis du ikke er klar over det, så vil du ganske enkelt lykkeligt gå mod afgrunden, mod det ragnarok, som Helga omtalte. Vi står på tærsklen til en atomkrig," udbrød han. Han redegjorde trin for trin for, hvordan vi er nået dertil, hvor vi er i dag:

"Vi har verdens to største atomvåbenarsenaler, og de mennesker, der er ansvarlige for at finde frem til mekanismer til at kontrollere disse arsenaler og forhåbentlig mindske disse arsenaler, er de samme mennesker, der er ansvarlige for at modernisere arsenalerne og øge deres respektive nationale sikkerhedspositioner!

"Dette er vanvid! Bogstaveligt talt definitionen af vanvid! Jeg kan ikke finde på en hurtigere vej mod globalt selvmord, end den jeg lige har beskrevet. Der er ingen, der taler om nedrustning. Alle taler om våbenkapløb."

Ritter erklærede, at han ikke ser noget andet muligt udfald end en russisk sejr på slagmarken, og han kan kun håbe, at NATO i så fald ikke vil "rase, rase over sit uddøende lys", og gøre en ende på den menneskelige civilisation. Han roste Helga

Zepp-LaRouches og Schiller Instituttets bestræbelser for at gennemtvinge en forhandlingsløsning, men sagde, at han ikke længere troede, at en sådan fremgangsmåde var mulig. Men, erklærede Ritter, han opfordrede Helga Zepp-LaRouche til at "bevise, at jeg tager fejl".

Helga, selvudnævnt realist og "evig optimist", svarede og fremlagde sin overbevisende sag om, at menneskeheden som en kreativ art er i stand til at frembringe et større gode end det onde, vi står over for i dag.

Hun opfordrede folk til at lytte til Ritter om faren; han har ret. Men dette er et øjeblik med dybtgående forandringer, og der er elementer af håb. Pave Frans har foreslået Vatikanet som et forum for sådanne ubetingede forhandlinger, og Schiller Instituttet mobiliserer folk for at støtte forslaget. Der er blevet fremført den idé, at Brasilien under Lula-regeringen sammen med andre førende nationer i det Globale Syd, som Indien, Indonesien, Sydafrika, Tyrkiet osv., kunne fremme ubetingede forhandlinger om en fredelig løsning. Alle sådanne bestræbelser skaber mulighed for et gennembrud.

Helga insisterer: Vejen til den verdensomspændende revolution mod den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som menneskeheden fortjener, og som vil afskaffe faren for atomkrig, består i at udbrede diskussionen overalt om " idéen, at mennesket er godt, at dets natur er god, og at alt ondt i verden kommer af manglende udvikling og derfor kan overvindes... Fordi, at afslutte krigen er det første skridt, men vi er kreative mennesker, som kan beslutte, hvilken orden vi kan leve sammen under i det 21. århundrede og forhåbentlig også i de mange årtusinder derefter."

En afsluttende bemærkning: I søndags kom der fra et usædvanligt sted en smuk vision om, hvordan menneskehedens fremtid kan udformes. I en diskussion om de nylige gennembrud i udviklingen af fusionskraft, argumenterede videnskabskribenten Mark Whittington for, at disse fremskridt

bringer menneskeheden så meget tættere på fusionsdrevne raketter, "som vil gøre forskellen mellem lejlighedsvis rejser ud i det dybe rum med henblik på videnskabelig udforskning og omdannelse af solsystemet med alle dets rigelige ressourcer til et domæne for menneskelig civilisation."

Og det var før dagens meddelelse om en ny milepæl inden for fusionsindkapsling, der er opnået i Kinas EAST-tokamak.

De historiske korsveje i 2023

Den 5. januar 2023 (EIRNS) – "I forbindelse med et hidtil uset pres og provokationer fra Vesten forsvarer vi vores principielle holdninger og beskytter ikke kun vores egne interesser, men også interesserne hos alle dem, der støtter en ægte demokratisk verdensorden og landenes ret til frit at bestemme deres skæbne", sagde den russiske præsident Putin under sit video topmøde med den kinesiske præsident Xi den 30. december.

"Præsident Xi understregede, at verden nu er nået til endnu en historisk korsvej", står der i det kinesiske referat af topmødet. "At vende tilbage til en koldkrigsmentalitet, fremprovokere splittelse og fjendskab og opildne til konfrontation mellem blokke, eller at handle ud fra menneskehedens fælles bedste, at fremme gensidig respekt og win-win-samarbejde – tovtrækkeriet omkring disse to tendenser tester visdommen hos statsmænd i de store lande."

Forholdet mellem de to ikke-NATO-medlemmer af Sikkerhedsrådet er blevet styrket af de uophørlige og tiltagende provokationer

mod dem, foretaget af blokken USA-Storbritannien-NATO, der forsøger at ødelægge dem som forbilleder på den uafhængige suverænitet, som de håbefulde unipolære herskere ikke kan tolerere. Det nylige angreb på Ruslands strategiske luftvåbenbase Engels-2 udgør en betydelig optrapning.

Blokken USA-Storbritannien-NATO har mindre og mindre at tilbyde verden – ud over elendige råd. Det er verden som helhed bevidst om. Den internationale samhandel bevæger sig væk fra dollars, idet energi- og lignende aftaler i stigende grad foretages i nationale valutaer. Sanktioner har haft en dybtgående virkning på verdensøkonomien og har drevet millioner af mennesker ud i fødevare-, gødnings- og energifattigdom, selv om Ruslands overskud på betalingsbalancens løbende poster stiger kraftigt. Af-dollariseringen, som er godt i gang, er ved at blive til en af-vestliggørelse.

Tænk på den filippinske præsident Marcos' særdeles vellykkede rejse til Kina i denne uge. Der blev underskrevet bilaterale aftaler for mange milliarder dollars. "Kina er Filippinernes stærkeste partner, og intet kan bremse videreførelsen og udviklingen af venskabet mellem Filippinerne og Kina", fastslog han. Forsøg på at få Filippinerne ind i en anti-Kina-alliance, f.eks. i forbindelse med stridigheder i Det Sydkinesiske Hav, er forfejlet.

På foranledning af patriark Kirill og med opmuntring fra den tyrkiske præsident Erdoğan, har præsident Putin erklæret en 36 timers våbenhvile for at give de troende mulighed for at fejre julen, der fejres den 7. januar i den ortodokse kirkes tradition. Desværre har Ukraine afvist våbenhvilen.

Hvem kan skabe fred? Og hvem bør man bringe til forhandlingsbordet?

Italiens premierminister Melonis tilbud om at bidrage til fredsforhandlinger blev afslået af det russiske

udenrigsministeriums talsperson, Maria Zakharova: "Det er besynderligt for os at høre mæglingsforslag fra nationer, der har indtaget en utvetydig og ganske aggressiv anti-russisk holdning lige fra begyndelsen af den militære operation i Ukraine... I lyset af den dagsorden der driver Italiens holdning, kan vi naturligvis ikke betragte landet som hverken en 'ærlig mægler' eller en potentiel garant for fredsprocessen."

Fred er ikke blot et anliggende for forhandlinger mellem Ukraine og Rusland. Det er et spørgsmål om at bringe USA-Storbritannien-NATO's tilstræbte overherredømme til ophør og vedtage nye principper for internationale forbindelser og udvikling. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, har udsendt ti principper som grundlag for en sådan diskussion, og gennem sine meningsfæller fører hun overvejelserne fremad:

- Søndag den 8. januar kl. 14 amerikansk østlig tid vil Diane Sare være vært for en online politisk diskussion med titlen: "Can Nuclear War Be Avoided? Only If the U.S.A. Becomes Trustworthy", med Scott Ritter, oberst Richard Black, Steve Starr, Helga Zepp-LaRouche og andre.
- Tirsdag den 10. januar kl. 11 østpå vil Schiller Instituttet være vært for en internetdiskussion: "Do You Care about International Law, Frau Merkel?" med Ray McGovern, Scott Ritter, Helga Zepp-LaRouche, general (pensioneret) Dominique Delawarde, oberst (pensioneret) Alain Corvez og andre.
- Lørdag den 14. januar kl. 10 (kl. 16 dansk tid) vil LaRouche-bevægelsen være vært for et arrangement om bl.a. at genvinde USA's sjæl: "For at stoppe NATO's verdenskrig må vi afvikle 'JFK International Assassination Bureau'", hvor Garland Nixon, Helga Zepp-LaRouche og Ray McGovern vil deltage.
- I begyndelsen af februar vil Schiller Instituttet

afholde en stor konference om “Ti principper for organisering af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur”.

Zepp-LaRouches ti principper kan læses her: <https://laroucheorganization.com/article/2022/11/24/ten-principles-new-international-security-and-development-architecture>

Foto: James Wheeler, Pexels CC0

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche:
Konsekvenserne af Minsk-
løgnene: Udhuling af
folkeretten og tab af tillid**

**Nyhedsorientering med Tom
Gillesberg:**

Alt Vesten har sagt om Ukraine er manipulation og løgn

Ny multipolær verdensorden overtager verden

Læg noget beslutsomhed i dit nytårsforsæt

Den 1. januar 2023 (EIRNS) – Sikke en start på 2023!

I dag har Brasilien fået en ny præsident, Lula da Silva, som ved sin indsættelse gjorde det klart, at Brasilien skal alliere sig med Argentina i kampen for økonomisk udvikling og nedbringelse af fattigdommen i Sydamerika. Og han har de seneste dage gjort det klart, at efter at den tidligere præsident Jair Bolsonaro vendte dette ryggen, vil Brasilien nu være en del af en fornyet indsats for koordinering med Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – Brasiliens BRICS-samarbejdspartnere – i bestræbelserne på denne økonomiske udvikling.

I dag overtager Sydafrika lederskabet af BRICS for 2023, og dets udenrigsministeriums chef for offentligt diplomati, Clayton Monyela, understregede deres prioritering af at styrke det økonomiske, politiske, sociale og kulturelle samarbejde mellem de fem. Men dette er ikke det sædvanlige BRICS, da Argentina, Iran og Algeriet har indgivet deres ansøgninger.

Saudi-Arabien, de Forenede arabiske Emirater, Egypten, Indonesien, Tyrkiet og Afghanistan har udtrykt interesse for at ansøge, ligesom Nigeria, Kasakhstan, Thailand, Senegal og Nicaragua alle har indledt deres deltagelse i BRICS' dialoger vedrørende udvidelse på ministerplan. I stedet for en lang "alfabetisk" betegnelse, kunne det meget vel være kernen i den nye økonomiske verdensorden – efter Kinas Bælte & Vej, den blomstrende og succesfulde udvikling af "Amerika"-modellen. Det skal forstås som den virkelige amerikanske model med statslig kredit baseret på videnskabelige, industrielle og landbrugsmæssige projekter.

I dag erhvervede Rusland formandskabet for den Eurasiske økonomiske Union for 2023 – hvis andre medlemmer udgør Armenien, Hviderusland, Kasakhstan og Kirgisistan – og Putin har allerede præciseret deres prioriteter, som TASS rapporterede, idet han opsummerede sine bemærkninger fra 9. december i Bishkek: De vigtigste prioriteter omfatter dannelsen af et fælles gasmarked i EAEU-regi, udviklingen af nord-syd- og vest-østlige transportkorridorer (med vægt på omfattende transportinfrastruktur) og fremme af yderligere udvidelse af aftaler med udenlandske partnere med henblik på fortsat økonomisk udvikling – herunder Kina og andre. (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/70058>)

Alligevel tynges indledningen til 2023 af faren for atomkrig. Galskaben med at eksportere den katastrofale geopolitik for "NATO-udvidelse" i Europa og nu til Asien, er en meget reel og nærværende sygdom. I kølvandet på den amerikanske regerings bevidste militære provokationer over for Kina, risikerer den (i bedste fald) halvstabile koreanske halvø at gå i opløsning og bryde ud i et atomart opgør. Truslerne mellem Nord- og Sydkorea bevæger sig nu op på den atomare støjskala. Men man bør ikke begå den fejl at give dem skylden. Hvordan skulle de kunne trække sig tilbage fra afgrunden, når en intellektuelt og moralsk falleret "britisk imperial" politik dominerer USA og i den grad har forgiftet vandene?

Den kvalitet af lederskab, moral og endda genialitet, der er nødvendig for at lede verden ind i og gennem 2023, er sjælden, men en sådan kvalitet kan plejes og udvikles. Et lille eksempel foreligger i dag i en simpel sammenligning af nytårstalerne fra to præsidenter, Ruslands Putin og Ukraines Zelenskij. Regelmæssige sætninger med substans og anvendelsen af verber i den ene; korte, tankeløse beskrivelser, der trommes op i staccato og ofte uden talesprog i den anden.

Det er tilstrækkeligt at konstatere, at der på trods af den vestlige såkaldte offentlige diskurs' ufattelige, sløvende ordflom stadig er en reel risiko for, at et gennembrud af almen fornuft vinder indpas. Det er på tide, at vi lægger noget beslutsomhed i vores beslutninger.

Ud med det gamle, ind med den nye sikkerheds- /udviklingsarkitektur

Den 31. dec. 2022 (EIRNS) – “Der er ordsprog placeret rundt omkring i Kennedy Centeret, indhugget over marmoret over søjlegangene, når man går ind. På bagsiden mod Potomac står der et; det er et citat fra præsident Kennedy, der lyder: “Jeg ser frem til den dag, hvor Amerika ikke længere er bange for ynde og skønhed”. Og jeg tænkte straks, da han blev skudt, at det var derfor, han blev skudt. Vi er bange for ynde og skønhed.” – Ramsey Clark, forhenværende justitsminister i USA, citeret i dokumentarfilmen “Citizen Clark”

Hvordan kan vi ved årets udgang finde de virkemidler, hvormed

vi kan inspirere folk i anglofæren til at forsvare principper for statskunst, som de har glemt, aldrig lært eller endog aldrig hørt? At tvinge sandheden om Kennedy-mordet og ødelæggelsen af det amerikanske præsidentembede frem, for at lade anglo-amerikanske institutioner og ikke enkeltstående mordere ødelægge sagen, ville være en klar lektion i statskunst og et stærkt våben mod dem, der i dag vil føre os ind i en atomkrig med Rusland, således som de også forsøgte at gøre i 1962. En sådan sandhed er frygtelig, men også smuk. Den er befriende. Det er også den kvalitet af sandhed, som udtrykkeligt er indeholdt i de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse principper fastslår, at vi og verden ikke behøver at være tragiske. Vi kan være mere end blot karakterer i et skuespil, som vi ikke har skrevet, som vi ikke har opført, og som vi ikke instruerer.

Kennedy-mordet var et mord på præsidentskabet, ikke blot på præsidenten. Senere skulle præsidentkandidat Robert Kennedy og "den mand, der var mest kvalificeret til at blive præsident", pastor dr. Martin Luther King Jr. blive yderligere ofre for den blodige, hemmelige forbrydelse. 60 år senere har den næsten taget livet af den amerikanske republik. Den har dræbt andre nationer. Det er den forbrydelse, der ligger til grund for mordet på Libyen og dets leder, mordet på Irak og dets leder, det 42 år lange (1979) overgreb på Afghanistan, det igangværende mord på Syrien og mordet på amerikanske borgere i forbindelse med de uerkendte, men sande begivenheder den 11. september 2001. (Vladimir Putin og andre ledende personer i verden kender til de indgående detaljer om meget af dette). Nu må det kriminelle foretagende endegyldigt nedlægges, på Wall Street, i Washington D.C. og London, fordi dette snigmorderiske apparat taler om "halshugning af Moskva" og lignende forhold, der ville være blevet betragtet som vanvittige på højdepunktet af Den kolde Krig i 1950'erne og 1960'erne.

For at afsløre denne forbrydelse må folk, især amerikanere, tænke internationalt. De må tænke på at gennemføre Zepp-LaRouche's ti principper, fordi modstanden mod dem kommer fra denne internationale og interne "hemmelige regering" og dens snigmorderiske bureau. Det er derfor, at Helga Zepp-LaRouche stadig står øverst på den ukrainske drabsliste. Det er de samme mennesker, der er imod Vatikanets initiativ til at søge en fredelig løsning på den allerede påbegyndte stykvisse verdenskrig. Der er altid en højere magt end tyranni, herunder tyranni ved mord. Denne autoritet er sandheden, uanset hvor og af hvem den bliver fremsat. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

De ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur er på sin vis en aktuel omskrivning af Schiller Instituttets oprindelige mission. For 40 år siden, da idéen om instituttet første gang blev foreslået af grundlæggeren, Helga Zepp-LaRouche, håbede man, at et sådant institut ville blive hilst velkommen af amerikanske regeringsfolk og institutionelle aktører. Med udgangspunkt i Friedrich Schillers idé om, at "det er gennem skønhed, at man kan bevæge sig frem til sand frihed", kunne det blive katalysator for en kulturel og strategisk dialog og en transformation af USA, hvorigennem de kulturelle forudsætninger og afgørende faktorer for en ny vestlig alliance kunne være blevet dannet i kølvandet på præsident Ronald Reagans vedtagelse den 23. marts 1983 af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Dette "Nikolaj af Cusa"-forslag, der var uforståeligt for bl.a. USA's udenrigsministerium, blev afvist, og Schiller Instituttet blev et uafhængigt projekt baseret på at rette op på netop det problem, som Ramsey Clark angav som den "højere årsag" til, at USA's 35. præsident John F. Kennedy blev myrdet.

Schiller Instituttet har derefter under ledelse af sin grundlægger ført en række økonomiske, kulturelle og

videnskabelige politikker gennem de fire årtier, hvor det har haft kontakt med mange regeringer og har fremmet dette arbejde på måder, som i dag giver det et udsigtspunkt fra "bjergtoppen". Vi ved at nu, hvor dette år afsluttes, er tiden også løbet fra os; USA's borgere står nu over for et valg. Hvad består dette valg i?

Videokonference-"mini-topmødet" ved årets afslutning den 29. december mellem Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin var alt andet end "mini" i sine konsekvenser. Blandt de to præsidenters gensidige henvisninger til hinanden som "min gode ven" blev det klart, at mindst lige så meget af betydning ikke blev udtalt, som der blev udtrykt offentligt. En ting, som dog ikke blev overset af flere af de venlige og fjendtlige kommentatorer, var, at præsident Putin henviste til, at der ville blive et øget militært samarbejde mellem de to nationer. Der vil med andre ord ikke opstå nogen splittelse mellem Kina og Rusland i strategiske spørgsmål. Mens CNN, Bezos Washington Post og britiske nyhedskilder magtesløst skildrede et billede af "to trængte ledere med massive problemer på hjemmefronten", var andre mere skarpsindige. Alexander Mercouris og Alex Christoforou fra The Duran udtalte:

Mercouris: "Det var et meget, meget langt opkald. De talte om rigtig mange emner... Putin nævnte, at der nu er et meget intenst militært samarbejde mellem de to... Xi Jinping talte om, at deres partnerskab nu kommer til at få en global indvirkning ... på alle dele af verden... Og jeg tror, at enhver, der ser på den måde som disse to ledere taler, på interaktionen mellem de to lande, kan jeg ikke selv se dette som andet end en egentlig alliance...

Christoforou: "Hele denne konflikt har efter min vurdering ... faktisk også sikret Kina større indflydelse på situationen i Taiwan, hvilket er noget, som USA ikke ønskede, men som er sket... USA troede, at det modsatte ville ske. De troede, at Rusland ville blive svækket, og at det så ville tvinge Kina

til at give mere efter for at opnå en slags forlig med Taiwan eller noget i den retning. Det modsatte er sket. Vesten er blevet svagere, Rusland er blevet stærkere, og det har hjulpet Kina.

Mercouris: "Absolut. Det er jeg enig i."

For ti år siden i september i år, annoncerede en dengang ny præsident, Xi Jinping, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og anmodede USA såvel som andre nationer om at tilslutte sig denne nye fremadrettede vej. Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche havde beskæftiget sig med Kina fra 1993 til 2013, tyve år før annonceringen af BVI, i en gensidigt nytænkende og frugtbar dialog om skabelsen af en ny platform for menneskelige fremskridt gennem "udviklingskorridorer". Dette var en metode til at udvikle det indre af planetens kontinenter, i stedet for blot kystlinjer og floder, for første gang i menneskehedens historie. Et aspekt af disse udviklingskorridorer var en ny opfattelse af den integrerede produktionsproces, som f.eks. kommer til udtryk ved fabrikkens samlebånd, som et stadigt voksende sæt af transformationer "undervejs" i produktionen, herunder selve produktionslinjen. Mindre værktøjsmaskiner og mindre industrier til samling af dele langs udviklingskorridoren ville udgøre en integreret del af processen med at producere alt det, som var nødvendigt. Man kunne starte med komponenterne på oprindelsesstedet og slutte med færdige produkter ved ankomsten. På denne måde ville transportomkostningerne falde til under nul. Korridoren tjener ikke kun til at betale sig selv, men også til sin egen vedligeholdelse og omstilling. Højhastighedstog og magnetiske svævetog er derfor, set fra dette synspunkt, ikke, som den fysiske økonom Lyndon LaRouche understregede, blot jernbaner eller silkeveje. Kommunikationslinjer og rørledninger langs disse ruter, avancerede produktions-agrikulturelle knudepunkter, der forgrener sig fra hovedlinjerne, og de snesevis eller endog hundreder af byer, der vil blive skabt af sådanne linjer, ville indledningsvist

blive drevet af fjerde og femte generation af kernefissionsanlæg og lidt senere af de allerførste hybridanlæg med kernefission og fusion. Det er et "win-win"-perspektiv for de næste halvtreds år på Jorden.

Husk at Vladimir Putin og Xi Jinping, kort før iværksættelsen af den særlige militære operation i Ukraine den 24. februar, mødtes i Beijing, og udsendte den 4. februar en "fælles erklæring fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny æra og den globale bæredygtige udvikling". (<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>) I dette dokument erklærede de to ledere følgende:

"Parterne søger at fremme deres arbejde med at sammenkæde udviklingsplanerne for Den eurasiske økonomiske Union og Bælte- og Vej-Initiativet med henblik på at intensivere det praktiske samarbejde mellem EAEU og Kina på forskellige områder og fremme øget sammenkobling mellem Asien-Stillehavsregionen og den eurasiske region. Parterne bekræfter på ny deres fokus på at opbygge det større eurasiske partnerskab parallelt med og i koordination med Bælte- og Vej-opbygningen for at fremme udviklingen af regionale sammenslutninger samt bilaterale og multilaterale integrationsprocesser til gavn for befolkningerne på det eurasiske kontinent."

Nogle i anglofæren, som f.eks. journalisten Patrick Lawrence, erkendte den reelle betydning af det, der her blev fremført. "Det er altid vanskeligt at forstå nutiden som historie af den simple grund, at vi lever i den og ikke kan iagttage den historisk uden store anstrengelser. Men vi gennemlever en overgang i det 21. århundrede, hvis langsigtede betydning er svær at overvurdere. Fremtiden er på vej, for at sige det på en anden måde.... Dette er overordentlig positivt.

"Vi fortolker Den fælles erklæring om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny Tidsalder", for at

forkorte dens lange titel, som et dokument af historisk betydning. To nationer har underskrevet denne, og det er for tidligt at foregribe, hvordan den vil blive modtaget af andre, især af indflydelsesrige ikke-vestlige nationer som Indien og Iran. Teksten til erklæringen, som den er oversat af Kreml, findes her og er særdeles læseværdig. Med hensyn til de følelser, de principper, den hylder, og dens potentielle betydning, kan vi sidestille den med den erklæring, der kom ud af Bandung-konferencen for de alliancefrie nationer, som Sukarno var vært for i et indonesisk bjergområde i foråret 1955.

“Dette bør gøre det klart, hvad vi mener med historisk.”

Xi Jinpings internationale forslag – ” Sundheds-Silkevejen” den 16. marts 2020 for globalt samarbejde i kampen mod nye pandemier; det Globale Udviklingsinitiativ fra september 2021; og hans Globale Sikkerhedsinitiativ efter den særlige militære operation den 21. april 2022, Globalt Udviklingsinitiativ (september 2021) – kredser alle om den samarbejdsvillige intention, som den fælles erklæring fra 4. februar om internationale relationer fremmer. Hvordan får Schiller Instituttet og LaRouche-organisationen den transatlantiske sektor “med om bord”?

De ti principper er det “cusanske” værktøj, der kan anvendes til dette formål. Groft sagt: For at diskutere Xi’s Sundheds-Silkevej med dem, der erklærer sig “anti-Kina”, skal man bruge det tredje princip: “Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.”

For at diskutere det Globale Sikkerhedsinitiativ, se på det syvende: “Den nye verdensomspændende sikkerhedsarkitektur skal gøre op med begrebet geopolitik ved at bringe opdelingen af verden i blokke til ophør. Der tages hensyn til samtlige

suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde kan der udvikles midler til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, foreslået af LaRouche og fremsat som et tilbud til Sovjetunionen af præsident Reagan.”

For at diskutere det Globale Udviklingsinitiativ anvendes det femte princip: “Femte: Det internationale finansielle system skal reorganiseres, så det kan yde produktive kreditter til at opnå disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem må være at øge levestandarden markant for især nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.”

Uanset hvilke åbenlyst fremmedfjendske – eller værre – ideer folk ønsker at ytre om Kina, Rusland eller andre nationer, må vi gøre tingene fuldstændig klart for dem. Overalt, hvor man praktiserer statskunst som en kunst inden for fysisk økonomi og forædling af menneskeheden, og hvor dette udmøntes i en voksende befolknings stigende levestandard, forventet levealder, læse- og skrivefærdigheder og faglige kvalifikationer, udgør denne praksis den relative standard, der skal forsvares for hele menneskeheden, uanset hvilken form den tilsyneladende ideologiske, religiøse eller praktiske udformning antager. Engang var dette et stolt særkende for den amerikanske mentalitet, når den var bedst.

Det var denne optimistiske amerikanske indstilling, der lå til grund for JFK's taler på American University og i FN i 1963, hvor han bestræbte sig på at skabe et principielt fællesskab med det, der forekom at være USA's værste fjende, snarere end en fraktion for militære fordele i en evig krig, som ej kunne vindes, og som en dag ville udslette planeten. Hans idé var

smuk, men der var dem, som var bange for ham og myrdede ham.

Man kan imidlertid ikke myrde en idé, så længe der er nogen, der er modige nok til at overveje den. Den tilstand – “frygt for nåde og skønhed” – som blev beskrevet af den afdøde amerikanske justitsminister Ramsey Clark (som først var advokat og senere ven af Lyndon LaRouche), behøver ikke, ja, bør faktisk ikke længere være, den nuværende tilstand i USA. De ti principper er, når de anvendes som et våben mod krigens mestre, nøglen til at frigøre det amerikanske folks indre bedre engle, ikke for deres egen skyld, men for verdens skyld. De gamle onde drømme om imperiet bør begraves med udgangen af dette år. I det næste år, hvor vi taler om mordet på den amerikanske stat, der er blevet begået af præsidentens internationale institutionelle mordere, kan vi gøre os fortjent til den tillid, der kræves fra andre nationer for at navigere i de farligste farvande, som menneskeheden nogensinde har navigeret i. Vi har sandhedens autoritet og den ”storslåede skønhed” i de ti principper for en ny arkitektur, og vi behøver ikke mere. Det ligger i vore hænder.